

KVINNORNAS
TIDNING
är
en välkommen
JULKLAPP
till
Edra vänner
Ring 180 70!

KVINNORNAS TIDNING

Blusen
skall för att kunna
trötts om och om igen
och ändå se fräsch ut
trötts med
Gummans
FLINGOR
Fäbrikter A. S. EREBRO & Co. Göteborg
(Låst till av Svenska Telefon-
och Brevpostkontoret)

No 50 A. 5:te årg.

13 December 1925.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiafdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Göteborgsgatan 2, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6:—, 1/2 år Kr. 3:50, 1/4 år Kr. 2:—,
Lösennummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

INNEHÅLL.

Utlandskronika i sammandrag.
Lucia. Av Signe Lagerwall.
Gästen.
Ella Karlsdotter Lagergren.
Da'n före Da'n före Da'n... Av
Stella Rydholm.
Död och liv. Karin Eks nya dikt-
samling.
Bara en... Av Hedvig Berggren.
Julnatt. Av Anna Nilsson.
Julen i Betlehem.
Jul. Av Eira Brehm.
En Julafton i Paris. Av Hedda Key-
Rasmussen.
De sovande husen. Av Crayon.
Julgranen och julgävarna. Av Doktor
Barbara Renz.
Gamla Mimmi. Av Tora Ramm.
"Tankar äro makter". Av Ruth Almén.
Nordiskt julsök.
Teater.
Samtal med Goethe. Av Signe Lagerlöw.
Den nya "linien". Av Elsa Hagman.
Föreläsningens problem. En psykologisk
förklaring.
Allahs vilja. Roman av Kathlyn Rhodes.

Utlandskronika i sammandrag.

Folkförbundsrådet har under veckan samlats i Genève.
De viktigaste ärendena på föredragningslistan äro den grekisk-bulgariska konflikten och Mossulfrågan.
Grekerna ha endast kunnat prestera ett svagt försvar för sitt infall i Bulgarien. De fruktade, att detta land i samband med frågan om dess tillträde till ägeiska havet omgicks med planer att annektera grekiskt område. Det var dessa planer man ville "korsa". Grekland står som den angripande parten. Straffet torde dock bli så billigt som böter, c:a 700,000 kronor.
Mossulfrågan är synnerligen allvarlig. Den gäller, som tidigare berättats, gränsen mellan Turkiet och konungariket Irak, för vilket Storbritannien är mandatmakt. Det sistnämnda landet och Turkiet vilja ha gränsen dragen efter olika linier med hänsyn till de oljekällor, som finnas på platsen och vilka båda makterna eftersträva.
Förbundsrådet har nu mot Turkiets röst anslutit sig till Haagdomstolens uppfattning att rådet kan avgöra det nämnda ärendet och avkunnas skiljedom.
Turkiet nekar att böja sig för denna åsikt och förklarar, att rådet icke är en skiljedomare utan endast en medlare.
Då det är tydligt att Turkiet icke ämnar låta påtvinga sig en missaglig lösning av Mossulfrågan utan är berett att med vapen i hand försvara sin ståndpunkt, har rådet blivit betänksamt. Det har uppskjutit ett avgörande genom att föranställa nya förhandlingar mellan de stridande parterna.
Franska kammaren och senaten ha antagit den av regeringen framlagda finansplanen. Beslutet vilket innebär en starkt ökad skatttätning för handeln och industrien har mottagits med bestörtning av de folkskikt som huvudsakligen drabbas därav. Man

förstår dock, att ett verkligt nödläge föreligger för staten, vilket nödvändiggör exceptionella åtgärder.
Den tyska regeringen hade förbehådat att den, sedan Locarnoavtalen bragts i hamn, skulle träda tillbaka. Detta har nu skett. Rikspresidenten, Hindenburg, är nu upptagen av rådgivningar med partiledarna för att finna en stark grundval för den nya regeringen. Man tänker på en stor koalition, som skulle sträcka sig från folkpartiet, som är höger, och till socialdemokraterna. De konservativa partierna skulle ställas utanför.
Diktaturen i Spanien har upphävts och landet har fått en författningensenlig regering. Det var i sept. 1923 som general Primo de Rivera medels en militärkupp satte sig i besittning av makten och på uppdrag av konungen trädde i spetsen för regeringen. Kuppen riktade sig förnämligast mot de politiska partiledarna och deras vanskötsel av rikets angelägenheter.
General de Rivera har av konungen kallats till chef även för den nya regeringen.
Gränstvisterna på Irland mellan Ulster, som alltjämt är anslutet till England, och Irlandska fristaten, som är oavhängig, har lösts i samförståndets och den goda viljans tecken.

Från kvinnovärlden.

Regeringen har utnämnt *doktor Greta Muhl* till överläkare vid Flensburgska barnsjukhuset i Malmö, därmed upphävande medicinalstyrelsens tidigare utnämning av docenten Höjer till samma befattning.
Av de tre på förslaget uppsatta läkarna hade dr Muhl de största meriterna, men inför sjukhusstyrelsen och medicinalstyrelsen har det synbarligen legat henne emot, att hon varit kvinna. Man har icke kunnat tänka sig en kvinnlig chef för anstalten i fråga.
Regeringen har däremot bortsett därifrån och låtit kompetensen falla utslaget.
Skulptrisen Ninnan Santesson, en av vårt lands allra främsta kvinnliga kapaciteter på detta område, har i dagarna fullbordat ett krucifix, avsett för Masthuggskyrkan i Göteborg. Krucifixet, en träskulptur, mäter i höjd c:a två meter.
Fru Santesson har arbetat på denna beställning sedan något år tillbaka. Verket utgöres av en Kristusfigur på korset. Ovanför Mästarens huvud och på korsets armar äro infogade snidade änglagestalter.
De turkiska kvinnorna hava anhållit om rätt att få uppträda som lekmanpredikanter i de mindre moskéerna.

Lucia.

Lucia, varje år på nytt din frans av ljus du tänder
och rank och fager i din vita dräkt du står.
Och varje låga stråleknippen sänder
i vintermörkret ut, när till ditt värv du går.
Ljusbäverska, när tyngst sig mörkret lågrar,
och vinterkällden hård och bister rå
du kommer — och för oss ånyo hägrar
en syn av värme, sol och vår.
Bär högt ditt huvud som en drottningens life
och le ditt varma leende därvid.
Varhåst du nalkas nattens mörker vife
för sierskan om ro och hjärtefrid.
Som en symbol, så låt din ljusfrans lysa
för allt vad livet äger varmt och gott,
och när du varmt vart hjärta som vill frysa,
då har, ljusbäverska, ditt mål du nått.
Signe Lagerwall.

Gästen.

Han är en tiggare vid dörren, som bett om mat, och nu sitter han inne i värmen vid köksbordet framför en riklig frukost.
En gammal man klädd som om det vore sommar och icke midvinter. En man med blåfrusna men förfinade drag och långa magra händer, som aldrig missformats av tungt arbete. Någon som sett goda dagar; en liten köpman, en lantpatron som det gått utför med.
Han äter hastigt som en hungrig, och med grundligheten hos en som icke är säker på om dagen skall duka ännu ett bord åt honom.
Han är färdig och allt vad han meddelar om sig själv är, att han icke har annan hemvist än frälsningsarméns och stadens natthärbergen för husvilla män.
Men trots det fruktansvärda misslyckande hans liv företeer och den prekära ställning han befinner sig i finns det inget betryckt hos honom, inget skamsat, ingen bitterhet, ingen ångslan.
En tydlig belåtenhet utstrålar från hans stackars person, och när han reser sig upp för att gå, verkar han lika nöjd med sin värld som någon annan.
Vem tyder denne mans gåta? Hans högt lyftade huvud, lugnet i hans blick, det humoristiska draget kring hans mun?
Är han ett stycke filosof? Har han sin självaktning i gott behåll? Säger han sig att han gjort rätt för sig i livet, att han arbetat så länge man behövde honom och arbete fanns att få, att han är tillräckligt gammal och bräcklig för att utan vanheder kunna ta emot hjälp av andra?

Värför har han icke uppsökt försörjningsinrättningen, vars dörrar stå öppna för honom?
Där är dock lugn och trygghet. Där är tak över huvudet, värme i luften, propra kläder, en god säng, tre mål mat om dagen.
Men är kanske allt detta icke det väsentliga i livet?
Här ute är frihetens, omväxlingens, äventyrens och de tusen möjligheternas värld. Också för honom!
En stor stad med hus vid hus och oräkneliga dörrar att ringa på. Varje dag är bräddad med upplevelser. Där är först och främst kampen för uppehållet. Kronan till natthärberget, mat eller pengar till mat, några slantar till kaffe, till en sup, till en tidning, till tobak. Det sysselsätter tanken, stölar energien, skänker, när det lyckas, segerkänslans, sötna.
Och här finns bolagskrogen, musikkaféet, de folkrika gatorna och under den blida årstiden parker, planteringar och gröna backar. Han rör sig i en värld, där han är lika god som någon annan, kanske en smula ansedd såsom varande en kunnig och livserfaren man. Och när han i natthärbergets stora sal drar upp det rena lakanet under hakan sommar han i goda vänners lag.
Låt mig citera en stor filosof:
"Det finns alltid tröstegrunder. Inga yttre förändringar i livet kunna hindra livets eviga mening att likt en näktergal sjunga sin sång i de mest olika människors hjärtan".
Margareta Heijkel.

Ella Karlsdotter Lagergren.



ELLA KARLSDOTTER LAGERGREN.

Presentation behöver inte denna käcka ungdom, som står så glittrande glad och saluterar oss med stråken — hon presenterar sig bäst själv. Hon är en av dem, som vill något här i världen, det ser man strax på minnen — och har en mening och en avsikt. Och dessutom har hon en makt, sångens. Med den vill hon få de gamla folkvisorna och låtarna tillbaka in i de svenska hemmen att ljuda, i söcken och i helg, i arbete och i vila. Och för att fortare nå detta mål har hon skrivit sig in i föreläsningssällskapet och drar med sin fela under hakan och låtarna på läpparna landet runt. Hon är föresten inte heller i den egenskapen obekant i vårt kära Göteborg, därifrån hon har bevarat ett tacksamt minne av en kulturell och musikalisk publiks förestäelse.
Men denna gången upptäckte jag henne i en godtemplarelokal i ett municipalsambälle i Östergyllen där hon, klädd i en Skevedräkt som en landens äkta dotter hjälpte till att sätta fart i en syföreningsauktion för provinsens barn. Mellan kaffekoppars skrammel och auktionsföretarens rop klingade hennes muntra, friska sång eller stampande glada polskor. Och se! ögon och läppar logo och hjärtan veknade i givmild glädje. Hon visste nog, hon, att "sängen ädla känslor föder", att "hjärtats nyckel heter sång"! Näja, det veta vi väl med, för den delen, men vi glömmer det kanske bakom den sängen tystnat?
Och var kommer hon ifrån? Från gräns och skogsbygden i norr. Med samma fela som hon på bilden lagt intill hakan sprang hon som liten tös i de stora skogarna och när blicken föll på de många sjöarnas glitter och skraft, då sjöng hon så det ekade, men när hon hörde "fuornas dova sorgemusik med stämda trummor och tubor i moll" då blev hon grubblande stilla och tryckte felan hårt till sitt klappande barnahjärta.
Det var ett sjungande folk, prästgärdsfolket i Regna därifrån hon är, far och farfar, båda präster, hade lärt att spela och sjunga folkvisor och låtar av sina fäder — klockare och kantorer i flera led inom Skedevi och Regna socken, fordom ett enda prästgåll.
De flesta av dessa låtar voro samlade och upptecknade långt innan "Fredrik på Ransäter" lät höra sitt "varmlandske tongemål", och de, som kommit efter honom sedan, J. A. Bondeson, S. Landtmanson, S. Götling m. fl. Från barndomen blev hon alltså "orbitten" av sång och saga.
Hon blir på så vis ej en isolerad företeelse i sin familj, utan den sammansjungande tonen mellan flera släktled, där finns också litterärt påbrå — där stammen delar sig. En av dessa grenar bär det icke obekanta memoarförfattarenamnet: pävliga markis C. Lagergren. Men den grenen fiok icke sångens gäva, den behöll i så mycket starkare mått den andra, från vilken Ella Karlsdotter Lagergren stammar.
I en tid då hänsyn för fädrens verk är i starkt avtagande, vill denna sunda dotter av Östergyllen, med något av dess frodiga livsglädje och jordinstinkt i sitt väsen, — som sagt — åter fylla hemmen med det gamla sångbara kulturarvet. Hon har verkligen funnit, som så många unga intelligenta nu för tiden, källsprunget av organiskt liv mellan detta arv och den trygga folkstam som diktat det — ty, för att kunna återge måste hon ha uppfattat och för att uppfatta måste hon ha känt.
Och man behöver bara se hur hennes mimik kan berätta och återge de humoristiska låtarnas alltid så klara och raska händelseförlopp för att begripa at de gått henne i blodet. Livligt framkallar hon för våra ögon dessa scener från gamla tiders hem då alla, samlade vid stoockvedsbrasan, männen med sin tråslöjd, kvinnorna vid sina sländor gävo sig sången i våld. Den bästa rösten tog upp visan och vid refrängen föllo alla samfällt in. Vem kan mäta betydelsen och sammanhållningskraften i dessa böljande, tongänger som löpte från mun till mun och enade dem alla i arbete, i sång, i sång, så enkelt omedvetet och naturligt som sol och ljus och luft kan ena? Men särskilt helgdagsaftonens feststämning utlöste sig alltid i dans och lek — då våra så själlfulla, så innehållsrika och pittoreska folklekar föddes. Under de äldres bifall och uppmuntran fick ungdom och yngling utveckla styrka, kraft och smidig vighet, — det blev en sund, en ståtlig ras, — som väckte fruktan och beundran i våra många, långa krig.

Millioner paket DRICK FRIMÄRKS THÉ Säljes ärligen

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteb. Tandl.-Sällskap.

Tandl. Lisa Andrén
Vasagatan 5 B, Tel. 10919.
10-2, 5-7; lördagar 10-2.

Tandläkare KARIN THORLEIF
Kungälvsvägen 29. Tel. 11789.
Vard. 1-2 el. efter överenskommelse.

EKSEM kläda, revorm m. m. borttagas absolut av Skin-Crem, 5:50 pr burk. Ex. Ansiktsmassös Wilhelmina Tholin, Vasaplatsen 2, 2dra v. Tel. 3934.

Och hela de gamles kanske kvantitetsvis rätt så tränga livsförelse blev dock återgiven i dessa visor, lekar och låtar: vardagens enformiga idoghet, lyckan och sorgen, helg och söcken, löje och tårar — det liv, som icke sätter spår i historien, räddades härigenom från glömska.

Och så bytte man låtar landskapen emellan genom vandringens folk och gesällerna så vad "namn och nytt!" nu ge oss i tidningsspalterna det gävo dessa på så sätt hemmen i forna tider, — det kära skvallret! Av alla slag voro visorna: friarevisorna stå i klass ett, den förnådade, den bedragne, den blyge friaren fick släppa till sitt skinn — ofta även i lekamtligt måtto som i visan om "Skräddaren" där prästen löpar ganska eftertryckligt till den objudne friaren till hans dotter.

I västgöta friarevisan "Knejen och Beata" kommer däremot det trygga svenska fram ty bondsonen går rakt på sak och får ett lika tydligt "ja" till svar.

Ett stänk av vemod ligger i den lilla Nerikevisan: "om penga räckte te" — då skulle han få sin tös, den fattige bonddrängen, som far till stan med sin fora och under den långa vägen har så god tid att drömma. Första tiden ligger fattigdomen tung, men allt som tankarna växa, växer modet, bekymren falla bort och hoppet lyser. Den påminner starkt om Lafontaines fabel om hon som drömde en hel bondeärd — tills drömmen, — med äggkorgen! — låg i kras för flickans fötter!

Drykesvisorna komma sedan i god tvåa: öhl och brännevin spelade en stor roll på 1700-talet. Det var hederligt när borden voro fullsatta av kannor och stop — "Brännevinet det flöt i skålar och muggar, och det var bot för kvarka, hm, hm". Men blott på kalasen och fester, skam den, som var "söpen" i vardagslag. Honom gick det som "Hällkärn i Dimbo" — han fick en rejäl korg av flickan med orden: "Och packe däck på dörra, tu din fullehuun, hon skrek". Två hon berättar äventyret själv i visan.

Eller visan om Anners Persa, där författaren låter Anners stuga brinna i alla knutar, men Anners är bara gla om inte "putällen brunnit upp, san!"

Moralen dyker också upp i form av de gamla rittskänsla t. ex. i visan om "Karin" — den unga moran, som vill gå på dans med de andra jäntorna på lördagskvällen och får veta sanningen. Eller som husaga i visan om "Junfru Sidonia från Strängnäs". Konsidonia den unga borgardottern, vill härra herrgårdens frökarna. Det oillade inte fadern, utan slutet blev "att skinnbältet small och jungfrun hon gnall och det stämde hon som en näktergall!"

**PÄRLOR
JUVELER**
i modern infattning fördelaktigast
hos
K. Anderson
iöjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning

— är —
Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande avdelning för kvinnan och hemmet.

I varje nummer, värdefulla artiklar i olika frågor, berättelse, följetong, kåserier.

Pr kvartal 6 kr. fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

Da'n före da'n, före da'n...

Lördagseftermiddag — ligger inte i blotta ordet något av vila och ro, något av nystäddade rum, kaffebricka, söndagsplanerande, vilopunkt för den jäktade, veckotrötta husmodern och de lax- och skoltrötta barnen?

Lördagseftermiddag — jag ser för mig den trevna salen i mitt barnomsrum, för länge sen, då man inte hade större bekymmer än att läxorna kunde vara svåra och syskonen retsamma. I den gamla svartgungstolen satt farmor och gungade så sakta medan hon väntade på att familjen skulle samlas kring kaffebordet, och snart kommo alla syskonen, var och en med något nytt eller märkvärdigt att berätta och sist mor själv, som alltid hade svårast att komma till ro. Aldrig var far så skämtsam som då, aldrig hade farmor så roliga upplevelser att berätta, och aldrig voro vi barn vid så gott humör, som då vi visste, att det ingen överhängande brådska var med läxorna och att man nästa morgon skulle få ligga och dra sig ända till klockan nio — två hela timmar längre än de andra dagarna!

Det finns andra sådana där rofyllda och goda minnen från barnomsrummet, som det är skönt att kunna se tillbaka på ibland. Till dem hör den stämning av ljuv hemlighetsfullhet och förväntan, som alltid på något mystiskt sätt lägrade sig över hemmet så där omkring medio av december. Ja, Luciadagen var bestämt introduktionen till julförberedelserna, och det var då vi barn började räkna "idag ä da'n före da'n före da'n före doppedarna". Sakerligen var det den strävsammaste tiden på hela året för mor — men kanske skulle hon känna sig belönad för allt sitt arbete och all sin omsorg, om hon visste i vilket minne vi barn bevara denna varje år återkommande julförkänningshärlighet!

Det är nu vi, som i vår tur få söka hålla traditionerna uppe — vart hem har ju sitt eget hävdvunna sätt att fira helgen, och det kan vara ganska små saker, som göma, att vi tycka att just så måste det vara för att det skall bli riktigt julstämning som förr. Man kan ju invända, att detta är yttre saker, som egentligen inte ha med ett sant julfirande

Så är det sjömansvisorna, beväringsvisorna, vaggvisorna m. fl., m. fl. — repertoaren är lång som Ella Karlsdotter sjunger! — och rivaliteten mellan landskapen, som fått sitt bästa, humoristiskt godmodiga uttryck i visform t. ex. i den som heter: "Väl den, som agefter vore". Det är östgöten som i dryg medvetenhet om hur "mannar" ska sköta sig, öar en liten mager upplandsbonde till en sän käringsmes att själva tunnen gal sitt förakt för honom!

Att åter lyckas återge vår landsbygd dess klingande sång — ty i städerna lär det ej vara lönt? om vi ska tro T. Hardy, som påstår "att för stadsbor finns sol, måne, stjärnor och årstider blott i almanackan" — det är Ella Karlsdotters avsikt. Häri understödes hon av alla hembygdens föreningar med sina avdelningar för folkdanser och folklekar landet runt, för vilka hon är en värdefull och flitigt anlitad kraft.

Hedda Key-Rasmussen.

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget

SVEA
Göteborg.

Bästa ställe att köpa klädningar är
MAISON DE CONFECTION
(ALMA OLSSON)
Trädgårdsgatan 1. Tel. 3086.

OBS! ÄVEN BESTÄLLINGSATELIER. Tel. 3086.

"Död och liv". Karin Eks nya diktsamling.

Karin Ek har till jul genom Bonniers förlag utänt en ny diktsamling: *Död och liv*. Det strålande djärva sängarllyne man tidigare mött i "Idyll och elegi" återfinns man här stämt i en ton av moll. Som redan titeln anger är det dödens och livets problem eller rättare kanske livets stora problem, döden, som besjälade dessa dikter. Men det stannar icke här enbart vid filosofi över ett ödesligt spösmål. Karin Ek har upplevat, vad hon skildrar, hänyrtycks av livet och vandrat tyngd och trött i dödens skuggiga dal.

"Endast ett är mig till huggad — jag vet vad det är; ja, blott ett är nödvändigt — att få få vila så här med min kind en stund mot marken — ej behövs många ord:

jag skall snart bliva ett med min jord".

Gåtan som hon går att lösa, fyller med undrande vemod hennes själ. Livet var dock härligt i all sin hårdhet — vägen, som stupar nedåt mot det okända förskräcker. Ensam skall hon gå den, blott ett litet stycke på väg följer barnet med sin hand i hennes hand. Men vid den brusande flodens strand får han icke följa längre:

"Släpp taget, liten, vänd om, vänd hem! —

här är för stenigt och vilt; jag minns ju ändå din ljuva hand, dess grepp så fast och mild.

Trygg jag går med döden, mitt barn —

att göra, men nej, vi människor behöva så väl de yttre symbolerna för att ge form och uttryck åt vad vi känna, och i all synnerhet behöva våra barn i sin tur få sådana barnomsrummet att se tillbaka på, när livets grå enahanda och den jäktande förvärvskampen, som hör till vart tid mer än till någon annan, hota att beröva oss och dem alla inslag av poesi och fantasi.

Vad nu våra barn beträffar så måtte de ha på känn sin mammans åsikter i denna fråga, ty redan i slutet av november komma de och begära högst viktigt och allvarligt att få "en stor korg att sätta i garderoben ty de ha redan några klappar att lägga dit". Och litet längre fram, i början av december, börjar det dofta lack från deras rum och borden översvämmas av kulörta silkespapper — det är granens utstyrsel de

redan börja tänka på. Sen är det ett viskande och ett smusslande utan all ända och ett ritande och skrivande och kasserande utan slut.

Det är alltså inte alls de många fina presenterna på själva julafton det kommer an på, nej, förberedelserna är det som så sätta barnafantasin i rörelse, den mystiska stämning, som ligger i luften långt före den stora doppedagen, doften av lack, stöket i huset — allt tillsammans bildar ett helt något, som en gång skall bli ett av barnomsrummets bästa minnen, och som väcker till liv hos den äldre generationen hägkomster från deras egen barndom — då de ännu ägde den underbara förmågan att fröjda sig åt helt små saker, glädjas åt enkla lyckotillskott.

Stella Rydholm.



"Disträ, säger man!
Aldrig har jag dock glömt mina
VISKAFORS
GALOSCHER
ty de äro oumbärliga"

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
fabrikat till fabrikspriser.

**AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK**
GÖTEBORG STOCKHOLM
100 avdelningskontor i västra och östra Sverige
Grundad år 1848

Egna fonder Kr. 78.750.000

Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta gällande ränta.
Utlämnar hemspärrbössor.
Bankens notariatavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.
Obligations- och fondavdelningar.
Fullständig bankrörelse i övrigt.

vinka farväl med din hand!
Dess späda skugga säkert jag ser på flodens andra strand".

Under sjukdomen inträder förbättringen — ett stycke ljusare stråt på vägen mot samma mål. I enkla, gripande strofer skildrar författarinnan berusningen över att åter stå i Guds fagra natur och se nytt gräs vaxa vid hemmets grind — en lycksalighetskänsla, främmande för de friska, som njuta hälsan och naturen varje dag.

Problemet är icke längre döden, utan livet, som icke vill dö. Minnen kallas upp, bittra och ljuva, som slagit och helat ett livstörstande hjärta, lika modigt, lika tåligt för ömhet som slag. Allt är upplevat, genomlidet, lyhört förnummet.

En aftonstämning, den lilla fina dikten "Sent", ger en aning om författarinnans behållande av formen:

"Luta ditt huvud närmre — kvällen blir skum; s'jörnorna träda längtande till sina rum.

Fastän de flockas i skaror en efter en,
står varje stjärna i rymdens hem ändå allen.

Mänskan är inte ensam, så som du tror; djupt i din strålblick har jag ett ljust hem där jag bor.

Luta ditt huvud nära, kvällen är sen.
Gud signe! — jag ser i ditt ögas ljus stjärnornas sken".

Mycket mera vore att citera. Det är över huvud en tungt vägande diktsamling — man hör ett människohjärta slå däri, de många, många växlande och olika slagen mellan liv och död.

Marie Louise Ingeman.

Dockskåpstapeter
nyinkomna.
Engelska Tapetmagasinet.

Bara en - - -

Staden låg på en nordlig breddgrad. Där ute blåste stormen och man hörde snöns lätta risslande mot de stora fönstren, men här inne i salongen spred brasan i den låga öppna kakelugnen en behaglig frisk värme.

Vi voro släkt och för övrigt tillräckligt goda vänner för att kunna låta samtalet då och då bytas i tystnad. Ett par rum därifrån spelade en av sönerna i huset fiol och tonerna nådde dämpade in till oss.

Min kusin, hon som rådde om detta vackra hem, satt tillbakalutad i den djupa stolen med det tankfulla ansiktet belyst av skenet från brasan. Trots sina fyllda fyrtiosju år

var hennes utseende väl bibehållet och hon kunde ännu kallas vacker. Det var en nästan ungdomlig mjukhet över hennes smärta gestalt.

Plötsligt hördes någon öppna och häftigt stänga tambürdörren och i nästa ögonblick stormade en gosse in i rummet. Det var husets yngste, en elvaåring som kommit långt efter sina tre äldre, nu redan vuxna bröder.

En vacker smärtvuxen gosse, brunlockig med öppet ansikte och en lysande blick i de mörka ögonen. Hela hans varelse uttryckte en lidelsefull upphetsning. Han hade icke givit sig tid att kasta av ytterrocken i tamburen och bröset flämtade, som om han i språng rusat uppför trapporna. Händerna voro hårt knutna.

Han stannade framför modern och hans blick överfor på ett underligt sökande och forskande sätt hennes ansikte och gestalt.

— Vad är det? frågade hon mildt och räckte honom handen, vilken han dock icke tog.

— Gösta sa något så förfärligt om mamma, prässade gossen fram i staccato.

— Vad då? frågade hon med sin djupa rogivande stämma och med det goda samvetets lugn.

— Han sa — vad skall du hemma hos din mamma att göra — hon är ju bara en gammal käring —

Och överväldigad av sorg kastade han sig intill modern och gömde under krampaktiga snyftningar sitt huvud i hennes knä.

Jag vet icke om denna episod förändrat det vackra innerliga förhållandet mellan denna mor och hennes son. Om hon icke mera är vad hon varit för honom. Om han icke längre blickar upp till henne med dyrkan utan ser på henne med sin lekamrats råa blick.

Men vad jag vet är att om det föräckt för *aldern*, som låg i orden "bara en gammal käring", om detta föräckt är allmänt inom ungdomsvärlden så har livets ansikte fått ett drag, som icke varit där tidigare och som varslar olycka.

Låt oss komma ihåg, att det är naturligt för ett barn att känna vördnad för i första hand föräldrarna och lärare, men även för andra vuxna människor vilkas överlägsenhet det instinktivt känner och erkänner. Vördnads känsla är icke en produkt av uppfostran utan en i den själsliga utrustningen ingående fundamental instinkt. Det är här fråga om den underkastelseinstinkt, som är tvilling till självhävdelseinstinkten och som måste balansera denna, om icke själslivet skall utvecklas i olycklig riktning.

Hindras underkastelseinstinkten genom en oskicklig uppfostran eller av andra olyckliga förhållanden att på normalt sätt utveckla sig i den unga människosjälen, så fränhändes denna samtidigt därur emanerande sköna, lyckogivande, kraftkänkande och för den högre andliga utvecklingen nödvändiga känslor: ödmjukhet, aktning, beundran, religiositet, idealitet, moralitet.

Hedvig Berggren.

Det är ekonomiskt att hos oss köpa Gardiner, Bostudyger, Möbelyger, därför att våra tillverkningar bevisligen hålla väl tio gånger så länge, som en gottköpsvara.

Prover sändas. Precisera godhetsfullt vad Ni önskar.

KONSTLITEN, Göteborg G:la Högskolan

JULSIDORNA

Kvinnornas Tidning

Nr 50 B.

CENTRALTRYCKERIET, O. ERICSON, GÖTEBORG 1925.

Julnatt.

* * *

Det sista ljuset flämtar i min stafe,
en blekblå låga, döende och matt.
Omkring mig tätta sällsamt djupa skuggor.
Som stumma väsen stilla de beträda
min bonings tröskel denna tysta natt.
Igenom rutan, vit av frostens silver,
jag varsnar stjärnorna, som bleka tindra
från fjärran blåa rymder mot vår värld.
Du tysta natt, du allt i vila slutit;
blott minnen vaka vid min huvudgård.

I denna stund allt bittert är förgätet;
jag glömt, att inte allt är än som förr.
I hemmets öde gård än blommar livet.
Där hör jag åter kära röster tona,
och milda händer öppna hemmets dörr.
Ett dämpat ljussken faller över vägen,
som går därutån för så bred och vacker
och slingrar bländvit ned mot kyrkobyn.
Kring gårdens färve, gul och tung, går dansen
av lätta flingor, dalande från skyn.

Jag är ett barn igen, och hjärtat jublar,
och allting blir så varmt och underbart,
när mor i granen fäster gyllne stjärnor,
och bland dess dunkelt gröna grenar lysa
de många juleljusen mildt och klart.
En gammal tomte, grå och väderbiten,
han kommer mysande med sina gåvor,
men var han är ifrån, väl ingen vet.
När ljusen släckts, i tusen vackra drömmar
än barnet ler åt julens härlighet.

Jag tyst välsignar Eder, ljuva minnen,
från år och dagar, som ha snabba flytt.
Var gång, då julens helga klockor ringa,
och juleljusen åter börja tändas,
I skolen lysa för min syn på nytt.
Jag tyst välsignar Eder, barndomsminnen,
I skolen le som stjärnor genom dunklet,
när mörkret skymmer på min vandrings led...
Det sista ljuset slocknar i sin stafe;
dess blekblå låga stilla brunnit ned.

Anna Nilson.

God Jul!



Julen i Betlehem.

I de nordliga länderna är julen huvudsakligen en hemmens högtid med ett inslag av godhet och välvilja även mot andra. Aldrig är gästvänligheten varmare, aldrig barmhärtigheten mot de fattiga större än då. De helgdagar, som anslutits till julen och vilka för övrigt förr i världen voro flera än nu, uppfattas nog i allmänhet mera som vilodagar från arbetet än som avskilda för helighållandet av den stora högtiden.

I den katolska världen är däremot det religiösa inslaget starkt betonat. Kyrkan i Betlehem, vilken enligt traditionen är uppförd just på den plats, där Frälsaren föddes, är katolsk och till densamma är ansluten en rätt stor kristen menighet. Julen högtidlighålles bl. a. med en midnattsmässa i templet. Rent yttligt uppfattat erbjuder församlingen en målerisk anblick. Bortsett från de främlingar, vilka av nyfikenhet eller andra djupare motiv kommit tillstädes, utgöres menigheten till huvudsaklig del av betlehemitiska kvinnor, iförda sina vackra blåa dräkter med inslag av rött och vitt.

Vid sitt inträde i kyrkan knäfalla de i bön men intaga sedan på äkta orientaliskt sätt en nedhukad sittande ställning på golvet. Just när klockan tillkännager midnattstimman tager mässan sin början och fortgår sedan under utvecklande av all den pomp och ståt, varav den katolska kyrkan är mäktig. *Bambino* (italienska och betydande lindebarn), en bild föreställande Kristusbarnet, bäres in i en låg flätad korg, vilken med stor vördnad placeras på högaltaret. Därefter ordnar sig den procession, vilken skall ledsaga bilden till kryptan.

Intet sinne kan förbli oberört inför det skådespel, som nu utvecklar sig. Det långa hymnsjungande talet bäras spår av sin höga ålder, halvtannat tusental är. Passagera leda från själva kyrkan till "födelsegrottan". När spetsen av talet, präster i rik ornat, hunnit fram till grottan, bilda de en krets kring en i stengolvet infälld silvertjärna, på vilken *bambino* i sin korg placeras. Enligt traditionen utmärker stjärnan just den plats där Jesus föddes.

Nu recitera prästerna unisont födelsehistorien sådan den återfinnes i evangelierna.

Då de komma till orden (Luk. 2: 7): Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, ty för dem var icke rum i härberget", då lyftes *bambino* andaktsfullt upp och bäres över till andra sidan av grottan samt lägges i en i berget uthuggen krubba, vilken övertäckes med ett genombrutet metallskydd. Här får *bambino* ligga kvar till påföljande dag under det att processionen å sin sida långsamt återvänder till kyrkan.

—:—

Det när mig genom fönstret ett ljud av bjällerklang.

Jag ser ut genom rutan. Luften är grå, gator och trottoarer mörka av modd. I trafikleden lunkar en häst — en vanlig simpel arbetshäst framför ett vanligt simpelt arbetsåkdon. Men på selen, mitt i bringan, hänger en liten klocka och ringer med munter metallisk klang. Ringer och ringer, om vinter och snö, om köld och helg.

Och det är som hade någon plötsligt med ett trollspö rört vid landskapet. Jag ser icke längre de mörka gatorna, de dystra husfasaderna.

Snö vilar på mark och gren, stjärnor lysa och fönster stråla. Utefter månbelysta marmorvägar ringer bjällerklangen, från upplysta tempel ljuder klockornas klang. Det strålar över stad och land. Gårdar, hus och kyrkor ligga eklärerade under det stjärnbestrodda himlavalvet.

Det är jul — årets förtrollade kväll — Barnets och barnens högtid.

Stjärnor hava tänts och slocknat, men din stjärna, o Österland, lyser med oförminskad klarhet ur tidernas natt. Barn hava fötts och glömts, men krubbans barn lever evigt i äminnelse. Människor hava verkat och dött, men Människosonen, Frälsaren och Fridsfursten, lever och verkar evinnerligen.

Vilket mäktigt budskap: "Ett barn är oss fött...!" Genom sekel efter sekel har det tonat, och när ånyo den helga natten nalkas, bäres det åter över hav och land, från folk till folk, mellan hjärta och hjärta. Och i en stämning av helg och ljus bereda sig människorna att hylla honom, som förde Ljuset in i världen.

Jul! Det är blott en liten klockas klang över gatulärmet, som för mina tankar till din signade kväll.

Men kanske hade den klockan aldrig ringt, om Österlandets stjärna aldrig tänts över krubbans barn, som skulle bli världens Frälsare.

Eira Brehm.

En julafton i Paris.

Av HEDDA KEY-RASMUSSEN.

Det var ingalunda mätta med vad hon var stursk, den tösen!

Så som kamraterna i pensionen försökte övertala henne att stanna hemma med dem julafton! Primo: det skulle bli gran! (värdfolket voro elsassare). Hon hänlog: "skaffade de snö också?"

Och de finska målarinnorna målade tablåer och skrevo tokiga verser för var och en. — "Tälvbekomme!"

Och de hade snokat upp så lustiga julkappar, attrapper och smällkarameller, och alla skulle vara utklädda! — "Å katsingen". Och alla voro så ledsna om hon blev borta! — "Nej då, så rart". Och tänk hon var ju aldrig hemma om kvällarna för de usla föreläsningarna, men nu, för en gångs skull, då det var julafton! Ordet verkade som ett stick i ryggen — "nej, och nej, och nej", föll orden som piskrapp tillbaka och i ett andetag satte hon av uppför de sex trapporna och slog dörren i lås mitt för näsan på de bakom henne hojtande och förföljande skrikhalsarna.

Ett ögonblick måste hon flämta ut — med blicken hatfullt fäst på dörren, bakom vilken man slog larm och väsnades. Så drog hon en suck av lättnad — och gick fram och kastade upp fönstret och lutade sig ut. Mitt fram reste sig Notre Dame's stenjättar, höga och grå, likt fantastiska urtidsunder högt upp i den underifrån belysta och skimrande luften. Och nedanför låg staden utbredd som en glittrande guldbrokad, där bulevardernas räta ljussnören löpte som guldsniljer, ruta i ruta.

Tänk att icke kunna unna en människa den lilla fattiga julkapp man bett om: ensamhet och fred!

Men hon skulle bara gå sin väg, det skulle lära dem! Varför så bitter? viskade någon — de voro ju alla, — icke bara hon, — fjärran från hem och fosterland. De små ryskorna från Odessa t. o. m. längre bort och finskorna från samma latitud. Hon kunde ej finna svar på sådana frågor — hon tyckte bara att det helt enkelt var upprörande och oerhört att gå just här, just nu.

Så smög hon sig sakta ner för alla sex trapporna i huset Boulevard d'Enfer numro 8, — utan att stanna en sekund framför pensionatets dörr. Ut och bort till det rum, där hon visste dörrarna stodo öppna denna natt för alla hemlösa, in till nattmässans mystiskt underbara och läkande musik. Det var mycket skumt i kyrkan St: Germain des Prés då hon sakta lät dörren glida igen bakom sig — så skumt att Hippolyte Flandrin's ryktbara fris av lugna, kyska gestalter närmast sågo ut som lätta, ljusa skyar på ilande tåg över väggarnas djupt dunkelröda ytor.

Allt ljus i kyrkan sögs upp i en brännpunkt kring ett välbekant, sekelgammalt österländskt landskap och däröver brann och gnistrade den ensamma stjärnan. Och vilken mastade herdar i denna kran av stumma knäböjande människor, mot vilka det hjälplösa lilla barnet sträckte ut sina små händer.

Nu blev hon med ens stilla i denna atmosfär. Här fanns varken jude eller grek, varken svensk eller fransk här voro alla okända — eller kända; — här frågades icke — här behövde man icke värja ifrån sig med hårda eller malörtsbittra ord. Här var julefrid äntligen!

(Forts. å nästa sida.)

Vi kunna söka Gud med förståndet, men finna honom kunna vi endast med hjärtat.

J. Eötvös.

Kristendomen bjuder den renaste humanitet på den renaste väg.

J. G. Herder.

Ganska många händer bläddra i Skriften, men blott de hopknäppta fyllas med hennes himmelska gåvor.

J. v. Besser.

Vad fågeln är, när han med förlamade vingar måste stanna vid jorden, det är själen utan bön.

Jean Paul.

Omtlyckta Julklappar finner
Ili alltid i

City
Skomagasin

Kungsgatan 51
Telefon 9179

Presentkort



Tårtor och Efterrätter

i kända goda kvalitéer.

Bråsths Konditori

Storgatan 4. Tel. 705.



Praktiska — Billiga — Välkomna

såsom MATTOR alla slag, GARDINER, FILTAR, BORDDUKAR, YLLEVAROR, LINNEVAROR, FILTTOFFLOR, VAXDUK, GALOSCHER, PARAPLYER, RESEFFEKTER, BARNVAGNAR, — DOCKVAGNAR m. m., m. m. —

Alltid bäst! hos Alltid billigast!

A.-B. CARL JOHNSON
KUNGSTORGET 2.

Praktiska Julklappar

Pyjamas

i modernt urval och till billiga priser.

Herrpyjamas

N:o 118 Flanell	800
N:o 331 d:o	1100
N:o 333 Kraftig granitvävad	1300
N:o 332 d:o	1450
N:o 338 Merceriserad	1600
N:o 337 Rips	1700
N:o 339 Poplin	1800

Storl. 4, 5, 6.



Dampyjamas

N:o 118 Flanell	1075
N:o 136 d:o	1150
N:o 338 Merceriserad	1650
N:o 2 Silke	2400

Storl. 44, 46.



Barnpyjamas

N:o 331 Flanell	
Storlek	4 5 6 7 8
Alder år	7-8 9-10 11-12 13-14 15-16
Pris	775 810 850 900 950

Presentkort i alla pristägen.

A. Jönsson & Co.

50 KUNGSGATAN 50

Filialer: Linnégatan 10 — Carl Johansgatan 13 — Övra Husargatan 4.

Nyttiga Julklappar

äro välkomna.

YLLE- och SIDENTYGER
PÅLSAR och PÅLSGARNITYRER
KLÄDNINGAR och BLUSAR
MORGONROCKAR
STICKADE JUMPERS
STICKADE KOFTOR
SILKETRIKÅ-UNDERKJOLAR
Silketrikå UNDERKLÄDNINGAR
GALANTERIER - BIJOUTERIER
och LINGERIER

Presentkort

Gillblads

Presentkort

Damer

göras uppmärksamma på vårt stora urval i moderna

Herrekiperingsartiklar

TORGGAT. 22-24 **STRÖMS** 1:sta LÅNGGAT. 11 A.
GÖTEBORG

Rekv. vår Julkatalog.

Och timmarna ilade, tidlösa, tysta och stilla — tills midnattslagen klämtade, klockorna dånade och mässan brusade fram. Och lika plötsligt strömmade ovanifrån sångläktarens gossekören väljedsfloder ned över den nyföddes bädd av halm och strå — dessa unga toner, vi bruka kalla himmelska, därför att vi veta ingenting på jorden, som liknar dem. Den glasklara rena, spröda silverklängen trängde in i varje vrå av de skumma tempelvalven och fyllde dem från ovan och ned.

Sakta vaggade de också henne och hennes blödande själ med i drömmarnas dunkla, rofyllda djup. Men därunderst låg en liten pärla, i skimmer och glans. I dagar och veckor hade hon trötats med ett litterärt konststycke: att överflytta en gammal legend från medeltidens munkstil till nutida franska.

Och först i dag hade det lyckats att fullt ut tolka och förstå den — och nu blev hon den icke mera kvitt. I varje ögonblick av stillhet hörde hon den, ord och satser dök fram och legenden tog liv och form.

Nu nästan såg hon den hårde och grymme riddaren storta fram — hon hörde folkets kvadan under hans vilda framfart — och vid väggkanten låg den stackars halv döda kvinnan med ett nyfött barn vid sin sida. — "Herre", säger kvinnan — "hav förbarmade! Jag förgås av törst, hämta mig för Guds kärleks skull en dryck vatten i denna spann".

Och riddaren hänskrattade och sporrade sin springare. Men se! i samma stund kände han den tomma spannen, som den nyföddes moder rickt honom, hänga om sin hals och en röst ropade:

— "Gå, gå till evighetens slut! du skall aldrig stanna förrän mättet är fullt!" Trotsig ilade riddaren ner till källan men se! vattnet flydde, så fort han hällde det i spannen. Sedan började hans långa, långa jordvandring utan ro eller rast, utan vila eller hem — den tomma spannen slog ständigt mot hans bröst.

Och på sin långa ritt såg han mycken sorg och ve, stora herrar, som pinade de fattiga och många fårar såg han flyta och hans stenhjärta började smälta.

En afton, när han för hundra gångerna närmade sig sin fäderneborg, över vars tröskel han ej fick träda, fann han vid väggkanten en stackars kvinna, halv döda, med ett nyfött barn vid sin sida. — "Herre, hav förbarmade, hämta mig, för Guds kärleks skull, en dryck vatten i denna spann! och riddarens hjärta rördes och ur hans öga föll en tår — den första han någonsin föllt. Och tåren föll ned i den tomma spannen, som hängde om hans hals och se! det fylldes därav till brädden!

Var det manne samma lilla nyfödda barn, som nu låg här på sin halm bädd med framsträckta händer mot dessa böjda huvuden? Och bad det icke även nu så bevakande om en dryck vatten för Guds kärleks skull till sin arma, törstiga moder?

Då voro dessa framsträckta händer ej blott välsignande de begärde också — begärde gåvor. Och de, som hade hjärtan eller sorg, kunde få lägga dem likt blödande rosor i barnets händer under suckar och tårar.

"Sover ni eller mär ni illa? — Mademoiselle, — vi stänga". En hand låg tung mot hennes axel.

Häpen såg hon upp — det var alldeles tyst, mässan var slut, folket strömmade och sorlade mot stora utgången genom vars på vid gavel uppslagna dubbeldörrar månens silverljus flöt ut över kyrkogolvet.

Viljelöst reste hon sig, sugen ut av den magnetiska malströmmen av folk. Drömmande, alldeles omedvetet gick handen upp mot bröstet, som

hade hon frukat att kärlekslösheten och hårdhetens spann slog däremot

Stillatigande tog hon sin rumsnyckel. Uppkommen stannade hon häpen i dörren: hela rummet hade de goda själarna därnere i pensionatet, hennes misshandlade vänner, klätt som till en svensk julafton — allt som hörde dit — och kärleksgåvor av alla slag.

Tårar sköljde sakta ned för kinderna och mot bröstet där spannen — om den hängde där — kanske fyllts något litet.

Hedda Key-Rasmussen.

De sovande husen.

Grå ligger staden.

Dimman har höjt sig och vilar som ett töcken under det låga himlavalvet. Men när taget flämtande arbetar sig upp för den starka stigningen inåt skogstrakten kommer vintern det strax till mötes.

Luften klarar, dimman förintas och solens gyllene klot rinner upp ur dunklet i öster. Här och var i nordsluttningarna ligger stänk av snö. De bliva efter hand allt talrikare, allt större och löpa slutligen tillsammans till överskådliga, bländvita fält, vilka gnistra i solljuset.

När taget stannar vid den lilla stationen, råder där full vinter. Det har fallit mycket snö under natten. Husen ha fått vita tak och små drivor på fönsterbrädena. På vägen, som man ännu icke hunnit köra upp, ligger den nyfallna snön halvfoto-djup mellan de förut uppskottade höga snövallarna utmed dikeskanten.

Ur skorstenarna till de små bondgårdarna där kaffepannan puttrar på spisen stiger röken som skyhöga vita pelare i den frostiga vindlösa luften.

Man hör på håll en bjällras spröda klang, det muntra glummet av barnen som pulsa fram i snön på väg till skolan.

Utmed den lilla vägen, som leder upp mot skogen och bergen, ligger sommarvillorna med de översnöade täpporna och parkdunarna intill varandra.

Ingen rök stiger ur deras skorstenar, deras fönster blika icke klargöda ut över det underbara vinterlandskapet utan blunda bakom tunga luckor.

Inga steg leda upp för gångarna till trapporna och dörrarna. En och annan hungrig hare har i långa språng kastat sig fram över snön och knaprat på stammarne till de unga fruktträden, några morgonfriska talgoxar flyga av och an mellan de grovuxna träden för att i barkspringorna leta efter någon larv till frukost, en gammal kråka sitter hopkrupen på en grindstolpe med den gråsvarta fjäderschalen slagen tätt omkring sig.

Hela denna lilla värld, som när dagarna ännu voro långa och den milda luften doftade av markens blomster, pulserade av ett så starkt liv sover nu sin långa vintersömn. Här grävde och planterade man i täpporna, här stodo dörrarna gästvänligt på vid gavel, här gungade man i hängmattorna under susande björkar, här lekte barnen på mjuka gräsmattor, här bänkade man sig kring fästligt dukade bord, här stod natthimlen full av tindrande stjärnor, här kvittrade lärkan i skyn, här visslade staren från sin gren, här sjöng taltrasten i den fallande skym-

Julgranen och julgåvorna.

Av Doktor BARBARA RENZ.

Den kristna jul festen vilar delvis på hedniska bruk, som de kristna upptagit från den gamla sol festen och som de givit ett nytt och djupare innehåll i överensstämmelse med den kristna uppfattningen.

År 1508 fäste domkyrkopredikanten i Strassburg, Johannes Geiler von Kaisersberg uppmärksamheten på att det sätt, varpå man i staden firade julen, var av hedniskt ursprung och därför borde avskaffas.

Hedningarne, skrev han, brukade vid nyårstiden ära guden Janus som öppnade det nya året och genom vilken sålunda det nya livet uppstod, med danser och lekar. Till hans ära beströdde de golven med grankvistar och gävo de varandra honungskakor, vin och andra skänker, vilka uppenbarligen stodo i samband med den gammalgermanska Berchtakulten (Berchta var namnet på ett kvinnligt gudaväsende). Alltså, skrev Geiler von Kaisersberg, vila våra julseder på gammalromerska och gammalgermanska hedniska sedvänjor. — Någon ändring i förhållandena medförde emellertid icke hans skrifter. Man förstär det därav att ungefär 150 år senare en annan Strassburgerpredikant gjorde sig till tolk för samma åsikter och uttalade att man borde göra sig kvitt allt detta gamla "lappverk".

Bruket att ge barnen gåvor under senare hälften av december månad eller just vid den tid då vi fira jul var även ett hedniskt (romerskt) bruk. Det stod i samband med en fest till ära för en kvinnlig gudomlighet, som ansågs skänka småbarnen leksaker av lera. Man gav barnen små lerfigurer, ofta även vaxdockor samt vaxljus.

Även vid den hedniska midvinter festen i de nordiska länderna synes man ha givit barnen presenter. De på Shetlandsöarne bakade "julkakorna" tyda på ett förkristligt ursprung. Kakorna äro runda med naggad ytterkant och skola utan tvivel vara en bild utav solhjulet, som åter skall rulla fram över himlavalvet. I England gav man barnen en jullaby av bakverk.

Under kristen tid ha dessa bruk betraktats som julseder och symboler för det kristna julfirandet men, som förut sagts, leda de sin upprinnelse från hednatiden. Julkakan är solhjulet, jul festen sol festen. De hedniska brukna, vilka hade så djupa rötter hos folken, kunde icke utan vidare avskaffas. Kristenheten behöll den därför men gav dem en ny betydelse.

Ett par dikter av det tolfte och trettonde århundradets minnesångare visa att ett ljustråd med ett litet barn i toppen då var vanligt i Frankrike. Jag håller icke för otroligt att det lilla barnet i ljustrådet topp ursprungligen varit den hedniska lille solgossen. Luther gav aldrig i sitt hem rum åt julgranen.

Barbara Renz.

ningen. Här var man mycket lycklig.

Men nu råder stillheten, ensamheten, kolden. En övergiven och bortglömd liten värld, som våren skall väcka till liv igen!

Crayon.

Wahlboms
29 Kungsgatan 29

bästa inköpskällan för
JULKLAPPAR

BLUS-, KLÄDNINGS- och DRÄKT-TYGER
KAPPOR och DRÄKTER
MORGONROCKAR
UNDERKJOLAR, STRUMPOR o. VANTAR
VÅSKOR och PORTMONNÄER
SCHALAR, DUKAR
PARAPLYER
GALOSCHER, SNOWBOOTS
m. m.
Solida varor. Låga priser.
PRESENTKORT.

Bemärk!

våra enastående billiga priser ä

Elektrisk Armatyr

Alla nyheter för vintern inkomna.

Rosenlunds
Bosättningsmagasin
Rosenlundsgatan 8.
2:dra Långgatan 34.

Kärkomna
Välkomna

JULKLAPPAR
GULD-UR
SILVER-UR
Glasögon, Termometrar
Kikare, Barometrar
m. m.

C. A. PATERSON
(Inneh. C. A. och C. E. PATERSON.) Etabl. 1880.
Kungsg. 13 (höret av Kasernorget.) Tel. 2733.

TILL JULEN

Apelsiner Nötter
Äpplen Dadlar
Druvor Fikon
Päron Konfektrussin
Bananer Ananas

billigast och bäst i
P. ÅSTRANDS
Fruktimport
Telefon 19088, 21090.

Alla

som en gång köpt av vårt utsökt rostade

KAFFE

hava sedan förblivit våra ständiga kunder. Detta är bästa beviset för verkligt god vara.

C. V. Helander & Co.
Etabl. 1835. Göteborg.

KLICHEER
TECKNINGAR
RETUSCHER

förstklassigt utförande
AUG. SJÖBERGS
KLICHEANSTALT
(FÖR SILVERREPARÄR)
MAGASINSGATAN N:o 3
GÖTEBORG - TEL. 4258

Blomsterhandeln "PRIMULA"
Storgatan 11. Tel. 208 22.
BLOMMOR FÖR JULEN!

SIDENHuset

Östra Hamngatan 42, Göteborg.

DAMERNAS
PARADIS

SPECIALAFFÄR för
DAMARTIKLAR

Lämpliga och nyttiga julpresenter i Sidentyger, Ylletyger, Damkonfektion, Blusar, Klädningar, Kjolar, Morgonrockar, Vitvaror, P. D. Korsetter, Handskar, Vantar, Flor, Spetsar, Band, Trikåvaror, Strumpor, Koftor och Jumpers. Ett PRESENTKORT från SIDENHuset GÄLLER ÄVEN FÖR UTTAGNING AV VAROR HOS A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

Passande Julpresenter!

Vackra Tofflor

i Filt och Skinn för Damer, Herrar och Barn i

A.-B. Herkules Skodon,

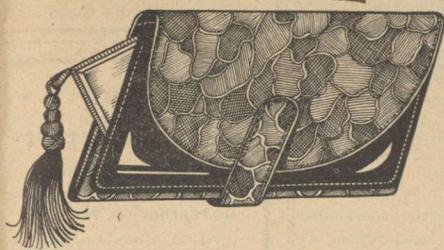
45 Kungsgatan 45

Obs! Skyttfönstret.

Tel. 1900.

En chic Dam

bör ha en av våra stilfulla damväskor.



Portmonnä-väska
enligt vidstående bild, senaste nyhet i brokadskin, synnerligen elegant, för visitt och promenad.

JOHN A. GAHM

Reseffektmagasin
Korsgat. 12 - Göteborg.

Gamla Mimmi.

Det var snällt av det vänliga herrskapet att behålla gamla Mimmi, sade andra herrskap. — Icke allom är det givet att få stanna i så god värd på gamla dagar och ha brödbiten säker till sin död.

Så sade andra.
Men det vänliga herrskapet tyckte sig endast göra sin plikt.

— Gamla Mimmi duger just intet till numera, sade de, men hon har tjänat oss redligt i nära trettio år och fäst sig vid oss. Och den ena tjänsten kan vara den andra värd.

Så sade det vänliga herrskapet.
— Min tid är förbi, sade gamla Mimmi själv. Händerna äro krokiga och ögonen skumma — välsignelse över det gamla herrskapet som vill ha kvar en gammal stackare ändå!

Ja, gamla Mimmi var överflödig, detta var åsikten över hela linjen. Husan hade sitt, kokerskan sitt och barnjungfrun sitt göromål, men Mimmi, den gamla stackaren kunde man inte sätta till någonting.

— Hon passar inte inne längre, sade frun, ty det vänliga herrskapet hade nu fått en så stor våning. Men en gång hade hon likväl passat där — en gång för längesedan, när det vänliga herrskapet var ett fattigt herrskap, och gamla Mimmi, som då var ung och stark, hade skött hela deras hus.

Hade vaggat deras barn och passat upp vid deras bord, varit sjuksköterska, barnsköterska, husa och kokerska i en person. Men detta var glömt nu med de nya tiderna och de nya arbetskrafterna.

Ej heller i jungfrukammaren passade hon. — Hon snarkar om nätterna, sade husan, och det är så otäckt. Och kokerskan höll med, — de två voro så goda vänner.

Och så fick Mimmi en liten skrubbl att ligga uti, icke kall eller obehaglig, men utan fönster och så trång.

— Man behöver icke sova vid ljus, sade husan, som hade en skarp tunga, men ett gott hjärta.

Och gamla Mimmi var nöjd. Under dagarna höll hon till i köket, och när kvällen kom kröp hon in i sin skrubbl och somnade. Men först av alla var hon i köket igen, sysslade med morgonbrickorna och nu och då stoppande i sig en bit. När de andra jungfrurna kommo upp stod kaffet kokt och färdigt och chokladen till barnen rykande i sin kast-rull — Lusse, jul, påsk och pingst hände det till och med att gamla Mimmi bjödo jungfruarna kaffe på sängen.

— Det är ändå bra att ha gamla Mimmi, sade jungfrurna ibland. Alltid är det något som man inte hinner med och som hon kan göra.

Så tänkte husan, och så tänkte kokerskan, och så tänkte barnjungfrun, och så tänkte alla det vänliga herrskapets många barn.

— A, Mimmi, sade husan, hjälp mig att städa av rummet därinne, innan herrskapet kommer upp! Och kokerskan kom med sina uppdrag: Skala av potatisen är Mimmi snäll! Rensa ärtorna, skär kålen, tvätta av köttet, tön spannen — ja, de uppdragen voro inte få. Och så kommo barnen med söndriga fickor och trasiga fingertoppar på vantarna och smutsiga skor — alla skulle till Mimmi och alla fick hon hjälpa.

Hennes gamla händer voro icke stilla en minut så lång dagen var, alltid fanns det något för henne att göra, en handräkning här och en där. Och under alla pauser stoppade hon strumpor, stora och små, korta och långa i alla kulörer. Fint garn till de tunna och grovt till de tjocka — stoppen så jämna och fina att de icke skulle besvärta det vänliga herrskapets ömtåliga fötter.

Ingen stoppar strumpor som gamla Mimmi, sade herrn i huset — det är ett verkligt nöje att se så välgjort arbete.

Men detta beröm sårade frun — i sitt hus ville hon göra allting bäst själv. Hon hade ju lärt upp dem allesammans, sade hon.

Och Mimmi visste hur det skulle vara. Hon hade småningom förstått att anpassa sig och icke förväna sig över någonting.

Det var en välsignad egenskap hos gamla Mimmi — hon tycktes varken höra eller se, när andra önskade att hon skulle vara både blind och döv. Men inte skulle man tro att hon var "född i farstun" för det! "Den som köper mig för dum, han har allt gett ut sina pengar för intet", kunde hon säga någon gång i en förtrolig stund. Hon hade som alla gamla människor en sådan underbar rikedom av ordstäva.

Där hon satt vid sitt bord i köket med dubbla glasögon på näsan och strumpan över handen, var hon som ett valkande urverk över det stora husets plikter och tid. Glömde jungfrurna något — genast var gamla Mimmi färdig att påminna. Eller gick hon i tysthet och ställde till rätta för dem, stängde huvudkranen på gasen, fyllde reservoaren, såg att slaskhinken var tömd, att skåpen voro i ordning och kökshandukarna väl stoppade. Eller tassade hon in i barnens rum, såg att skolväskorna voro klara och skor och kläder i gott skick.

En dag stod emellertid gamla Mimmi skrubbl tom. En tilltagande ål-

Alltid välkommen Julklapp

är en låda Fin Tvål
och en flaska God Eau de Cologne

Stort sorterat lager hos

Beda Cramér.

Kungl. Hovleverantör
KUNGSGATAN 57.

Välkomna Julklappar!

Underkläder : Morgonrockar : Pyjamas etc.

Största urval.

Linneutstyrelsen
Kungsgatan 48
TEL. 2100

Alltid välkomna

Julklappar!

HANDDUKAR, DUKAR.

SERVIETTER, Färdigsydd

LAKAN och **ÖRNGOTT.**

Damunderkläder.

Handvävda Coul. BOMULLSTYGER.

Coul. BORDDUKAR, LYSDUKAR.

Förkläden.

NÄSDUKAR i linne och bomull,

till verkligt låga priser.

OBS! Bästa kvalitet.

Aktiebolaget

CLAES ÖHLÉNS

Vävnadshandel

Kungsgatan 53.

JULHÅLSNINGEN!

SÄG DEN MED BLOMMOR.

Se vår utställning 21-24 Dec.

WASA BLOMSTERHANDEL

Storgatan 31. Tel. 4314, 10365.

Filial Vasagatan 21. Tel. 5481.

(Order till andra orter — genom Blomsterförmedlingen — behagade inlämnas i god tid före Julen).

VOGUE MÖNSTER

försäljas hos

EMILIE PETERSONS Broderiaffär, Kungsgat. 45.

JULEN 1925

Vad skall jag giva?

En **VÄSTFICK-KODAK**

eller

Den nya **SERIE II KODAK**

Pris från Kr. 31.-

är en **fin** julklapp.

Den nya **BROWNIE**-Presentlådan till Kr. 23.- blir säkert välkommen för ungdomarne.

En **FILM-KAMERA** som är god och som endast kostar Kr. 8.50, är utmärkt för nybörjaren.

Ett **BARNDOMSDAGAR**-Album kostar Kr. 5.50. — Låt oss visa detta.

MECCANO-LÅDAN för pojk-ingenjören är fortfarande populär. Priser fr. Kr. 4.75.

HASSELBLADS
FOTOGRAFISKA A.-B.
Östra Hamngatan 41/43
Filial vid Järntorget

Kodak Film

Passa på och se vår utställning av de bilder, som prisbelönats i vår pristävling «Vår och Sommarkdagar 1925».

En välkommen **JULKLAPP** är **HANDSKAR** eller **PRESENTKORT**

FRÅN

HANDSKKOMPANIET
DROTTNINGGATAN
42
GÖTEBORG TEL. 15379



Natt-Rockar Kr. 42.- 48.- 0. 55.-

Morgon-Rockar Kr. 25.- 28.- 35.- 38.- och högre.

Pyjamas Kr. 10⁵⁰ 11⁵⁰ 13⁵⁰ och högre.

3 Julklappar
praktiska o. välkomna.

Se urvalet hos

Ekmarks Kungsförgel
12
TEL. 11240 11241

AUFFORTS

Erbjuder nu för **JULEN** största urval av verkligt nyttiga

Presentartiklar.

PRESENTKORT

Våra alldeles bestämda nettopriser är en garanti för att full valuta erhålles.

JOSEF GRIMMS
Damskrädderi.

Kungsgat. 9 c. Rekommenderas.

OBS! 1-sta klass arbete. Moderata priser.

Ett stort antal trevliga Nyheter i

Pyjamas

av *flanell, crêpe popelin* och *silketricot.*

Dam-Pyjamas av flanell 12⁰⁰

sidenimit. 19⁵⁰

crêpe 19⁷⁵

silke-tricot 19⁷⁵

Flick-Pyjamas merc. crêpe 13⁰⁰

Herr-Pyjamas flanell 10⁵⁰ 14⁵⁰

croisé 14⁷⁵ 17⁵⁰

Barn-Pyjamas av flanell fr. 3⁷⁵

HERM. MEETHS A.-B.

Vollmers-Meeths

Giv Edra gossar

verktyg i julklapp

Alla gossar intressera sig för verktyg och de giva dem impulser till verksamhet, som är av stor fostrande betydelse. Vi föra ett stort urval av såväl lösa verktyg som kompl. lådor.

A.-B. FRÄNKEL & HEDENBERG
Norra Hamngatan 26-28. Mitt emot Brunnsparken.

Ni ämnar köpa en grammofon



och är obeslutsam vart Ni skall vända Eder. Vi äro specialister inom branschen och ha just nu ett lager av 100-tals apparater i olika prislägen, som vi beredvilligt provspela utan köptvång.

Bekväma betalningsvillkor med liten kontant inbetalning.

NORDISKA MUSIKAFFÄREN

Kungsporsplatsen 1. Södra Larmgatan 11.
Specialfirma för moderna grammofoner.

LÄMPLIGA JULKLAPPARI!

Allt vackert för Julens dekorerings finner Ni alltid hos

C. J. SCHAGERSTRÖM

Korsgatan 18. F. D. LESSEBO PAPPERSHANDEL Korsgatan 18.
OBS! Nyrestaurerad rymlig lokal.

HEMSYDDA FÖRKLÄDEN

Trevliga modeller. Vålgjort arbete.

Beställningar mottagas.

på underkläder, förkläden, överdragsrockar, herrskjortor m. m.

Förstklassiga varor garanteras.

Anna Edstrands Vitvaruaffär. Magasinsgatan 9. Tel. 8292.

FÖR JULKALASEN!

Hos **A. Magnusson**, Alliance N:o 55,

- göras de fördelaktigaste inköpen av -

Rökta Varor och Konserver.

Telefon 4570.

Varorna hemsändas.

derdomssvaghete hade gjort det nödvändigt att överflytta henne till ett sjukhem.

Och med ens var det som om det stora husets maskineri glappat upp. Husfadern kunde inte förstå att det blivit ett sådant slarv med strumpstoppningen, barnen fingo ofta gå med trasiga fingertoppar till skolan och morgonbrickorna buros ofta in för sent. Ständigt var det något som var glömt eller försummat.

— Det var allt bra att ha gamla Mimmi ändå, sade husets fru en dag. Men man saknar inte kon förrän bäset är tomt.

Och tomt var det förvisso. Men i tomrummet växte någonting starkt och vackert upp — minnet av en trofast och pliktuppfyllt livsgärning, som för varje dag som gick tedde sig allt betydelsefullare och innehållsrikare för dem alla.

— Något sådant skulle aldrig gamla Mimmi gjort, tänkte husets fru, när hon såg de andra jungfrunnas slarv och glömska. Och när barnen ibland under rasterna fingo springa hem och hämta sina glömda böcker, sade de: — Det skulle aldrig ha hänt oss, om vi bara haft Mimmi.

Hennes minnesbild blev fullkomlig. Och när julen kom — den första julen utan Mimmi på 33 år — samlades hela familjen kring hennes stol däruppe på sjukhemmet. Och var och en gav henne sina gåvor, sina vackra ord och varma julönskningar. Hon firades som en drottning.

De andra patienterna sågo med undran bort mot den fästliga gruppen. De hade just aldrig förut tänkt sig att gamla Mimmi var något märkvärdigt. Men nu, vid anblicken av de vackra fina människorna, som så ömt omgävo henne, de doftande, lysande blomstergrupperna, de vackra presenterna och icke minst av det lyckliga, strålande uttrycket över

hennes egna drag, förstodo de att hon icke var någon alldeles vanlig vrakspilla, som gungats hän mot denna strand till ro. Det var som om en gloria börjat omstråla hennes gamla vita huvud med en mild och sällsam glans.

Och även långt efter det julbesökarna gått och platsen stod tom kring gamla Mimmis stol fortfor den glorian att stråla som en ljus lycka i julekväll.

Det var ej längre mödans, uppoffringarnas, det tyta slitets törnekrona som höjde hennes grånade huvud. Tacksamheten hade tänt sin kärleks ljus däri, och den strålade nu som en krona av det ädlaste, renaste guld.

Tora Ramm.

Lämpliga Julklappar

Korgmöbler, Sybord, Sykorgar stort urval samt

Leksaker, Borstar, Träslöjd m. m.

J. A. JOHANSSON, Korgmakeri.

Storgatan 1. Vid Hagakyrkan.

Tel. 15823.

En läkares aforismer.

Flera flyta till sin grav på välvadnadens flod än som förpassas dit av sjukdomar.

Dålig sömn är ett lika allvarligt symptom som dålig matsmältning.

Det är solens ljus icke dess hetta som är hälsobringande.

Människan åldras bit för bit i den mån hon uppger arbete och intressen.

"Tankar äro makter".

Av RUTH ALMÉN.

Tusende ofödda tankar dansade nakna i rymden, men som sådana voro de osynliga och ohörbara, och de kände, att så kunde de ej komma ned till människorna, och därför ville de ha kläder på.

Och alla ville de dit ned.

Och var och en av dem ryckte till sig en dräkt, och det blev kamp och och strid, och så hände sig, att somliga fingo dräkter som passade dem, andra icke. Ja, somliga, som hade förtjänt bättre, fingo bara söndriga, blodiga trasor! En tung sorgsen tanke fick tag i ett par fjärlingsvingar och störtade dödfödd till jorden, en som var fin och lätt som en älva fick ett par grova sjöstövlar, och en tanke, som icke betydde det minsta, roffade åt sig kungamantel och krona och gick i sin stora tomhet och drog mängdens blickar till sig. En annan, som var mera sinnesrubbad än klok, kom skrudad i filosofmantel, och det fanns inte en enda själ som förstod meningen, men tusenden låtsades göra det, och alla tusen tolkade den på sitt eget sätt, och det blev vilt gny och slammer av vapen som vässades och slogo mot varandra, medan den sinnesrubbede i filosofmanteln skelögd och grinande pekade på sin grad och sitt diplom och fordrade respekt.

Ja, så går det stundom med de stackars tankarne när de vilja komma ned till människorna i stället för att nakna och osynliga sväva i rymderna ovanför.

Men någon gång passar ändå dräkten till gestalten som bär den, diademmet till pannan, ljuset till blicken, och leendet till läpparne. Då förstår man att det är sant vad som en gång blivit sagt, att "tankar äro makter", och att man, om man vill rädda sin själ, har att följa de eviga sanningarne, hur det än fördensskull går en här på jorden.

— Men hur skall jag kunna känna igen de eviga sanningarne, när tankarne komma i så många skiftande och brokiga dräkter och virvla omkring mig och klappa på mitt hjärtas dörr och vilja in?

— Det kan du aldrig, utan att en viss sträng i ditt hjärta är stäm i samklang med dem. Men var icke så ängslig och rädd, ty den strängen finns där, och det går alldeles säkert att stämma den till denna samklang, om din ärliga vilja och din längtan äro de som spänna bågen.



Konstnärligt arbetat tenn

KONSTSLÖJDEN

SÖDRA HAMNGATAN 45.
(Mitt emot Palace Hotell). Tel. 13150.

Nordiskt julslock.

Våra förfäder voro som bekant ett vidskepligt släkte, och det ligger i sakens natur, att en mängd skrook skulle samla sig just kring midvinters- och julfästen, som bildade övergången från den mörka och dystra till den ljusa och goda tiden.

Det bör tilläggas att man i många fall bakom den vidskepliga uppfattningen kan finna en dold förnuftig mening, t. ex. en sporre till givmildhet, ordning och förtänksamhet, en anordning som kunde tillförsäkra de kvinnliga krafterna i hemmet en välbehövlig paus i arbetet o. s. v.

Här nedan följer nu en del gammalt nordiskt skrook på vilket man ännu i våra dagar "tror" här och var ute i bygderna.

Mellan jul och nyår skall hushållet nöja sig med det vatten, som på förhand finnes inburet. Tvätt får icke förekomma. Den som bryter här emot lever icke till nästa jul.

Den som arbetar vid spinnrocken på julaftonen spinner rep till egen hals.

Man skall tänka på fåglarne till julen genom att hänga ut otröskade havrekarvar till dem.

När ljusen äro tända i granen få fönsterluckorna icke stängas till. Ljuset skall stråla ut i mörkret och bringa lycka till huset.

När man uppmanar en gäst att taga för sig av julanrättningarne skall man säga: Ät, eller bär du julen ur huset.

Åter man mycket på julaftonen, kommer man icke att lida nöd under det nya året. Man bör dock alltid lämna kvar något litet på tallriken och fatet.

Så många flugor som man på julaftonen kan leta reda på under takbjälkarna i stugan, lika många hundradaler kan man lägga sig tillgodo under det nya året.

Man skall icke slipa kniv under juldagarne ty då kommer man att få använda den när man minst vill det.

På julaftonen skall man icke låna ej heller låna bort något.

Kreaturens skola ha riklig utfodring på juldagens morgon. Man skall därvid säga: "Ät gott, må gott och må du alltid trivas!" — Icke håller kreaturen böra äta rent bord.

Grön jul gör vit påsk, vit jul gör grön påsk. Julsommars och fågelsång gör påskvinter och slädgång.

Från den 24 dec. kl. 12 på natten till den 6 jan. skall man icke reda till bröllop. Ett äktenskap ingånget under denna tid blir aldrig lyckligt.

Under samma tid (tolv dagar) bör man dag för dag på takbjälken anteckna väderleken. Vädret, om vackert eller fult, blir likadant under de olika månaderna.

Under julevekan bör man aldrig nämna orden råttor, möss, loppor och rävar. Gör man det kallar man på dem. Man skall begagna en omskrivning och kalla råttorna "de stora", mössen "de små" o. s. v.

Julhöcker.

Julklappen. 32:a årg. med bidrag av Jeanna Oterdahl, Gunhild Palmér, Ruth Rosemus-Högman, m. fl. III. Pris 55 öre. — "Guldslottet", barnens julsbok med sagor och berättelser av bl. a. Hjalmar Bergman, Magda Bergquist, Sigrid Elmblad, Maria Olofsson m. fl. Illustrerad. Pris 2 kr. — "Rosengull", sagbok, ill. Pris 50 öre. — "Tummetott", III. sagbok. Pris 50 öre. — "Gullebrand", ill. sagbok. Pris 35 öre. — "Lilleputt", ill. sagbok. Pris 50 öre. — "Trisse", sagbok. Pris 30 öre.

"Julfrid" och "Under Juldagar".

De över hela landet välkända jul-tidningarna från Halls Förlag i Jönköping, hava nu utkommit och bjudas som vanligt på uteslutande god läsning av kristlig tendens. Förlaget har alltid tillämpat principen: endast det bästa är gott nog, och den principen har följts även beträffande årets Julfrid och Under Juldagar. Den som köper dessa julpublikationer blir belåten.

Smått och kort.

Varje tid har sina kännemärken. Det fanns t. ex. en tid då allt var långt och stort. Våningarna voro stora, rummen likaså och det var högt i taket. Kvinnorna tyckte om att vara högväxta, att bära långa klädningar, ytterligare förlängda genom släpet, samt stora hattar. Alla fester höllos i stor stil. Männerna voro resliga och kraftiga. De skrudade sig gärna i "storm". Familjen var stor.

I vår tid dominerar det som är smått och kort. Små våningar, små rum med "nerdragna" tak — vi trivs icke med att ha högt över huvudet! Våra tillställningar äro små och intima.

Den förhållande flicktypen är liten och spid. Man ser korta kjolar, små hattar. Håret är kort, förlovningsparterna korta och äktenskapen likaså.

Männerna äro mindre än förr. Deras hattar låga, deras byxor korta.

Familjen är liten. Romanen förefaller avskräckande lång. Även novellen är för lång. Den korta berättelsen har intagit deras plats.

Att skriva brev är för långt. Man telefonerar, telegraferar.

Vårt hat mot det stora ger sig tillkänna även i vår febrila lust att förkorta avståndet med hjälp av bilar och flygmaskiner. Kanske även i att vi inte kunna tåla stora människor.

Observer.

E. F. KIEL & Co.

Kungstorget 10. Tel. 1635 & 2126.

Nyinkomna Julgotter rekommenderas.

Specialité: ÅNGROSTAT KAFFE



Björks Vildtaffär

St. Saluhallen 1. Tel. 1648 - 20834

Centraltryckeriet

(Oscar Ericson)

KLÄDPRESSAREGATAN 3

GÖTEBORG • Tel. 4303

UTFÖR ALLT SOM KAN HÄNFÖRAS TILL TRYCKERIBRANSCHEN FRÅN ETT VISITKORT — TILL EN

TIDNING

MODERATA PRISER

FERM EXPEDITION

SPECIALITÉ: AFFÄRSTRYCK

STILMÖBLER

SEKRETÄRER i empire & rococo

BYRÅAR i " " "

BORD i " " "

Golvlampor, Sybord m. m., m. m.

GÖTEBORGS SLÖJDMAGASIN.

Kyrkogatan 26.

POMONAS

FRUKTKORGAR och FRUKTKARTONGER

äro alltid välkomna julklappar.

POMONA

Östra Hamngatan

(Cosmoramas hus)

Tel. 3650.

Vackra Blommor för Julen!

BLOMSTERHANDELN

BELLIS

11 MAGASINSGATAN 11

(Hörnet av Kungs- och Magasingsg.) Tel. 14361.

Må den som har mindre än vad han önskar komma ihåg, att han antagligen har mera än vad han förtjänar.

Lichtenberg.

Åldrandets tragedi är att man förblir ung.

Det finns människor som tala allvarligt endast med sin skraddare eller sin sömnerska.

Till våra prenumeranter!

SEDAN NI vid valet av Julklappar gynnat våra trofasta annonsörer med Edra inköp så glöm ej att ett presentkort på Kvinnornas Tidning blir välkommet i fränder och vänners hem. Beställes pr telefon 18070. Kortet sändes härifrån så att det kommer mottagaren tillhanda på julafton.

Tidningen kostar 6 kronor för helt år.

Till landsorten samma pris.

Har Ni något

att sälja, köpa, hyra ut eller byta, så annonsera det i Göteborgs Morgonpost Morgonens förnämsta annonsorgan

Söker Ni någon

tjänare, våning, plats eller annat, så annonsera det i Göteborgs Morgonpost Göteborgs största orgontidning.

Vår

VAXDUK

ÄR BILLIGAST

CARL JOHNSON

2 Kungstorget 2.

**Offentliga nöjen.
Stora Teatern.**

I dag söndag kl. 1.30—3 Barnföreläsning:
Prinsessan som inte ville skräta.
Biljettpriser 25 öre—2 kr.

kl. 7.30:
Grevinnan Maritza.
Måndag kl. 8: Samma program.

Lorensbergsteatern.

Lördag kl. 8 e. m.
HANS MAJESTÄT FÅR VÄNTA.
Lustspel i 3 akter av Oscar Rydqvist.
Söndag kl. 6 e. m. (precis)
Eftermiddagsföreläsning till matinépriser.
Simon och Delila.
kl. 8 e. m.

HANS MAJESTÄT FÅR VÄNTA.

Lilla Teatern.
Lördag och Söndag kl. 7 och 9 e. m.
Spanska flugan.
Söndag kl. 1.30 e. m. Matiné:
Spanska flugan.
Bilj. å 1.65 o. 2.65 kl. 12—2 och efter kl. 6. Tel. 7760.

Veckan 14/12—20/12
Kl. 7 o. 9 e. m. (sönd. 6, 7, 45, 9, 30)
Barnföreläsning.
PALLADIUM
"En äkta Spanjor".
Med Ricardo Cortez.
RIALTO
"Den tyste anklagaren".
Med Eleanor Boardman.

Teater.

Lorensbergsteatern har under veckan haft uppmärksamhet på ett svenskt lustspel "Hans majestäts får vänta" av redaktör Oscar Rydqvist, för den tidningsläsande allmänheten mera känd under namnet Åbergson, vilket man sett tillsammans med så många underhållande noveller, kåserier o. a. Man återfinner det Åbergsonska goda humöret i det nu framförda lustspelet tillika med den fyndighet ifråga om intrigen och den slagfärdighet i repliken som känneteckna det goda huvudet och slutligen också ett stänk av känsla.

Det hela bildade ett i hög grad underhållande lustspel utan obehaglig eftersmak. Styckets hjältar, kammarjunkare Stjärna, så sympatisk för svensk upplåtning genom sina utomordentligt tilltrasslade affärer och personliga älskvardhet, spelades som amore av Gösta Cederlund. Som hans motpart, telegrafisten Eva Linde, vilken efter att ha befriat honom från en något tvivelaktigt fästmö in tar hennes plats var Elsa Carlsson sig själv tåck, god och glad. Herr Carl Ström var storartad som kammarjunkarens betjänt, förtrogne och medvigare i en penningknapp värld.

Stora Teatern har återupptagit operetten "Grevinnan Maritza" med gästspel av Simon Edvardsen.

Lilla Teatern fortsätter med "Spanska flugan", som redan upplevat femtio föreläsningar men ändå alltför drar fulla hus.



**HANDSKAR
och
VANTAR**
i rikt urval.
Lägsta priser. Kända goda kvalitéer.
Nilssons Handskfabrik
Hvitfeldtsplatsen 9
(mitt emot gamla Latin)

MERKUR-TVÄLEN
är enastående för
fintvätt.

Tvätta med
LANGES SÄPPULVER
Aldst & Bäst

Knut Heurlins Hemslöjd
KORSGATAN 8. Telefon 101 18.
Möbeltyger billigt.

Allahs vilja.

Av **KATHLYN RHODES.**
Översatt av **Sigyn Frydén.**

Hon kastade en hastig blick på Cheyne, där han satt bredvid Poppy vid det improviserade tebordet. Han berättade något, som kom henne att skratta, hennes vackra ansikte strålade av liv och munterhet, och Kitty knöt ofrivilligt häanden, då hon såg dem, båda, som det tycktes, omedvetna om hennes närvaro, hur mycket de än måtte förlöjliga henne, tala ringaktande om henne, då de voro för sig själva. Hon hatade dem båda i det ögonblicket — mannen, som nästan kommit henne att tro på honom, flickan, vilkens sätt alltid i trots av all yttre älskvardhet hade en anstrykning av halvt medllidsamt, halvt triumferande förakt. Men naturligt-

vis, om fröken Fanshawe trodde historien, så som den framställdes för henne, var hennes kyliga, halvt föraktfulla sätt — som dock ej var så påfallande, att det väckte Celias uppmärksamhet — fullt berättigt. Kitty hatade dem båda, där hon satt och kände sig som en utstött, en person utan någon slags betydelse i någondans liv, utom att hon för ögonblicket var gäst i samma hem. Och med ett skarpt styng av självförakt kände hon, att det var för att hon misstagit sig på Cheyne, som hon nu led så grymt. Om hon endast kunde trott, att han menat allvar, om han också ej hade rättighet till det, så skulle hennes självkänsla varit så djupt sårad. Det var den förskräckliga tanken, att han hela tiden förstätt, att hon känt sig dragen till honom, och därför sökt underblåsa elden för att sedan kunna skratta ut henne tillsammans med sina vänner, som smärtade henne så. Hon satt på sin plats, till det yttre lyssnande till professor Lindsays, som gav henne en kort föreläsning över egyptiska gravar, och hela tiden önskade hon passionerat, att hon

aldrig kommit till Egypten. På Allan Fraser tänkte hon ej en enda gång. Men måltiden slutade till sist, och hon fann Lucas vid sin sida för att taga avsked. — Glöm inte att komma ut och hälsa på mig, sade han, då han skakade hand med henne. Jag kan bjuda er på en anständig kopp té i min hydda i alla händelser, om ni vill vara så god och överse med bristerna. — Jag kommer med förtjusning, sade hon, och sedan stod hon och såg på, medan han med ett lätt hopp svingade sig upp i sadeln och med sporrarna i hästens sidor begav sig av mot hemmet. Då hon vände sig om, stod Cheyne bredvid henne. — Får jag hjälpa er? Han lyfte upp henne på hästen, utdelade en handfull bakschisch bland araberna och hann snart upp henne, fast hennes häst, uppriskad av vilan, bar henne mycket hastigt framåt över den hårda, fasta sanden. För några minuter redo de sida vid sida under tystnad. Kittys ögon voro envist fästade på hästens öron, under det mannen då och då kastade

en förstulen blick på den bestämda profilen under panamahatten och undrade, hur han borde förhålla sig under dessa oförutsedda omständigheter. Som om hon känt tystnaden besvärande, var hon den första, som talade. — Jag hör, att ni varit sjuk, herr Cheyne. Tyfoid, var det inte? Hur i all världen kunde ni klara det så fort? — Ja, det vet jag verkligen inte. Det var alldeles odrägligt att ligga till sängs, men eländet forskaffade mig en liten extra permission, ser ni. Jag har alltså önskat att få stanna en tid i Egypten, och då jag nu kände Lindsays — — Och fröken Fanshawe, sade hon med ett kallt litet leende. Jag förstår fullkomligt, att det var mödan värt att resa hit. Apropå, jag borde väl gratulera er, inte sant? Jag skulle ha gjort det förr, om ni bara hade nedlåtit er att tala om, att ni var förlovad, då vi voro på Magnolia. Någoting i hennes ton kom honom att rodna ända upp i pannan.

— Tack så mycket! Han talade brådskande. Hur är det, jag får ju också gratulera er, inte sant? Jag hörde, att ni var förlovad, fast jag tror inte, att jag fick höra namnet på den lycklige. Nu var det hon, som rodnade i sin tur, men hon bleknade igen nästan omedelbart. — Tack! sade hon och grep ett fastare tag i tyglarna. Vi tillhöra båda de lyckliga på jorden då, eller hur? Jag får verkligen lyckönska er till ert val, herr Cheyne. Jag är säker om att fröken Fanshawe kommer att bli en förtjusande hustru. Han var ej så skarpsinnig som hon, men han läste i alla fall någonting bakom hennes ord, som kom honom att söka betala med samma mynt. — Jag är glad, att ni tror det, sade han. Naturligtvis är jag personligen övertygad om det. Jag är alldeles säker om att jag är den lyckligaste man i världen. Han såg henne bita sig i läppen. Det vill säga, han skrattade, med undantag av en enda, fröken Romney. — Nonsense! Hon yttrade det skarpt, nästan harmset och kunde ha

Coué-metoden och skolundervisningen.

Det skrives till oss, att M. Coué, som redan förut vid sitt institut i Nancy behandlat personer för själsliga defekter, nu utsträckt denna behandling även till skolbarn.

Vad man ger sig i kast med är lättja, oförmåga att hålla tankarna samlade, ouppmärksamhet, blyghet, olydnad och andra dåliga vanor. Behandlingen sker med hjälp av själv-suggestion.

De mest glänsande resultat hava vunnits, enligt vittnesord av professor Baudouin i Genève. Föräldrarna stå i många fall fullständigt häpnad inför den förbättring de se hos sina barn.

En lärare vid gymnasiet i Zürich berättar, att en av lärjungarna så därtill kunde följa undervisningen att intet hopp fanns om att han skulle bestå i studentexamen. Efter någon tids behandling enligt Couémetoden avlade han emellertid sin examen med mycket höga betyg.

Couéinstituten i Zürich, Bern och Basel, av vilka de båda sistnämnda öppnades sistlidne sommar, ha beslutat att på samma sätt som Nancy-skolan utvidga sin verksamhet och låta den omfatta även skolbarnen.

pensionatet de största tjänster. Ord-förändeposten beklädes av kyrkoher-de Albin Holm.

HOOVER
Den piskar, medan den sopar,
medan den suger.

**Ni
Kan
aldrig**

använda en dammsugare till annat än att avlägsna löst liggande damm. För matrengöring är den oanvändbar, eftersom den hårt intrampade smörjan måste piskas ur. Endast Hoover kan utföra denna piskning inomhus, utan att röra upp damm.

A.-B.
Ferd. Lundquist & Co.
Hoover-avd. Tel. 4614

Föreningen Vaksambet
i Göteborg kommer att stänga sitt pensionat den 20 dec. Bakom beslutet ligga ekonomiska svårigheter. Pensionatet, som varit i verksamhet på höjden och få del av hans vandringsrön, erbjuda Eckermanns Samtal en lätt och angenäm geväg. De ge icke blott frukterna av hans tankes mognad, utan även den måhända förnämsta frukten av hela hans livs strävan — Goethes egen storslagna, harmoniska personlighet.
Signe Lagerlöw.



Stopa kaffet och drick
**CAP
KAKAO**

Originalförpackningar å 100 gr o 500 gr
är tillberedd av bästa fullmogna kakaböner
utan tillsatt av socker, kanel, vanilj eller färgämnen.
Den som smakar CAP KAKAO
dricker den sedan dagligen.

J. P. Eckermann:

Samtal med Goethe.

genaraktigt för att kunna trivas. "En omgivning av maktiga och smakfulla möbler", bekänner Goethe med egen mun. "upphäver min tankeförmåga och försätter mig i ett behagligt passivt tillstånd".

Under samtalets lätta form passerar sedan en värld av tankar, erfarenheter, omdömen, karaktäristiker och personligheter revy härinne. En kristallklar livsåskådning lyfter det ena ämnet efter det andra upp i ljuset. Stora mäns verk och personligheter diskuteras. Och hela tiden föres ordet av en man, som vet allt, som övertänkt allt och som därför på ett levande, intresserande sätt kan klarlägga allt. Det är sannolikt ingen tillfällighet att Goethe i högre grad än kanske någon annan diktare blivit den universitetsbildade publikens ideal. Hans kunskaper voro utomordentligt mångsidiga och gedigna, och för dem, som äro förfarna på samma områden bör han verka som en andlig ledare, vilkens bildningsfackla upplyser icke blott den tid som är, utan vars flamma även djärvt kastar sitt sken tillbaka över oändliga perspektiv av redan tillryggalagda tidsådrar och kulturer. Sund, livsbejakande, monumentalt och stående på höjden av sin tids vetande äga samtliga hans uttalande ett värde och en giltighet för alla tider och alla människor, som överhuvud besjulas av längtan efter red, sanning och utveckling i sitt andliga liv.

Åtskilliga händelser belysa klart överlägsna sidor i Goethes natur. Ett par av de märkligaste skola återges här nedan.

En gång under första tiden av sin vistelse på Weimar ringde Goethe in sin kammartjänare mitt i natten. Vid inträdet i sovrummet fann denne att diktaren skjutit sin järnsäng från nedre ändan av rummet ända fram till fönstret och nu låg och iakttog himlen. Natten var molnig och kvav. — Har du inte sett något på himlen? sporde Goethe. När tjänaren förnekade detta, sände Goethe honom ned till högvakten för att fråga om ej heller posten därnere iakttagt något ovanligt. Goethe var emellertid förvisvad om att någon fruktansvärd naturkatastrof rasade eller stod inför sitt utbrott denna natt. Tecknen på himlen sade honom detta. Följande dag berättade han sina iakt-

tagelser vid hovet, där de, på grund av Goethes stora auktoritet, gjorde ett visst intryck. Några dagar senare bekräftade även inkommande underrättelser att just denna natt en våldsam jordbävning förstört stora områden av Messina. — Ett annat exempel ger prov på hans utomordentliga sjuksyrka. Goethe hade en enda son, August von Goethe, vilken som gift bebodde övervåning, av samma hus som diktaren. En vårdag 1830 anträdde den unge herr von Goethe en länge påtänkt Italiaresa, och diktaren, som önska- de, att sonen skulle utvinna så mycket som möjligt av färden, hade önskat att Eckermann skulle göra honom sällskap. Så skedde även. Efter någon tids vistelse därnere vände Eckermann tillbaka. Under hemfärden möttes han av nyheten att herr von Goethe, som stannat kvar i Italien, plötsligt avlidit därnere av slaginfall. Uppskakad och gripen av den sorgliga underrättelsen tänkte Eckermann i första hand på Goethe. Hur skulle denne med sin höga ålder mottaga detta slag? Bävande motser han återseendet. Anblicken av den följeslagare, med vilken sonen drog bort, och som nu vänder ensam tillbaka skall, fruktar han, frammana den djupaste sinnesrörelse. Farhågorna visa sig emellertid överflödiga. Goethe motar honom "fullkomligt lugn och glad". Han visar honom ett par påbörjade brev, talar om ett och varje — "men hans son blev ej nämnd med ett enda ord". Högre kan man ej nå i självbehärskning. Smärtan rasade dock under det olympiska lugnet, och måhända är det den som endast några dagar senare utlöser sig i en häftig blodströmning, under vilken den redan 80-åriga diktaren länge svävar mellan liv och död. Livet avgår dock med segern, skänkande honom de år han ännu behöver för att avsluta och med Ecker-manns hjälp in i minsta detalj ordna sin litterära kvarlätskap.

Ett av hans sista uttalanden gällde den mänskliga utvecklingen. Få kunna yttra sig om detta begrepp med sådan saklighet som Goethe. Han hade upplevat det dag för dag, årtionde efter årtionde under en på oavslutlig strävan och forskning inriktad levnad. Han visste att ingen födes fullkomligt, och att ingen när fullkomligheten. "Människan har blott olika plan att genomvandra".

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västskuten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

KOL - KOKS
- VED -

C. N. Andersson, A.-B.

Tel.: 27 80 - 69 72 - 108 49.

Duktyger och Vita Vävnader

till fabrikspriser
ALMEDALS FÖRSÄLJNINGSMAGASIN,
Kungsgatan 55.

Fruar!

Vill Ni glädja Edra män så köp
SPISBRÖD

från
Göteborgs Ängbageri
ty det är främst i skörhet o. smak

Den nya "linien".

Paris i dec.

Det råder allmän rörelse inom kvinnovärlden d. v. s. inom den delen, där man intresserar sig för modets växlingar, och den är ju icke så liten.

Orsaken till det hela är ryktet, att den slanka kvinnofigurens dagar äro räknade. Kvinnan av i morgon skall vara fyllig med mjuka runda linjer!

Detta betyder en fullständig revolution inom kvinnornas värld. Här i Paris, dit en enorm främlingsström ständigt drages och lever sitt liv ute på restaurangerna har man dagligdags tillfälle att se, hur allmänt den kvinnliga svältdieten praktiseras.

Det påstås att kvinnorna icke våga gå förbi ett konditori eller en matvaruaffär av fruktan att falla för hundernas frestelser. Alldeles säkert är emellertid att de, när de sätta sig ned vid ett restaurangbord, aldrig kasta en blick på den frestande matsedeln utan ha sin lunchorder till vaktmästaren klar på förhand; frukt, kolsyrat vatten, pickles och svart kaffe eller dylikt. Det enda ordentliga målet är den sena middagen, från vilken alla fettbildande ämnen äro omsorgsfullt förvisade. Säs? Aldrig!

Läkarne ha, enligt vad man försäkrar, aldrig haft en rikare tillströmning av kvinnliga patienter. Dels behöva de stå under läkarekontroll under avmagringskuren, dels behöva de behandling för de mag-

åkommer och nervlidanden, som följa med undernärningen. Särskilt går denna ut över humöret, som lätt bli något alldeles ohyggligt — uppslagna förlovingar och skilsmässor känneteckna de kvinnliga svältdietstärernas väg.

Vad som framför allt faller männen, både de förlovade och gifta, tungt för bröstet, är att sitta vid ett gott och rikligt bord och till moitié ha en dam, som låter fat efter fat passera för att i stället hänge sig åt oöskrat citronvatten, någon saftrik sylrig frukt som t. ex. grape och kanske en rostbiff utan potatis.

De äkta männen klaga också över, att husmödrar av denna typ förlora allt intresse för sitt kök. — Kom ihåg, säger man varnande, att kärleken stiger in genom salongsdörren men flyger ut genom fönstret till ett försummat kök.

Kanske är det, när allt kommer omkring, detta som ligger bakom den tillämnade "nya linien". Men ännu är denna ingen verklighet, ehuru dess ankomst redan är tryggad.

Kjolarna ha fått större vidd nertill vanligen genom inlagda plisséer. Längden varierar. Det finns kjolar, som nätt och jämt nå knäet, lämnande synligt det blixtrande strumpbandet. Men det finns också andra kjolar, som visa en tydlig tendens att sänka sig mot golvet. Det allt vanligare bruket av längre ärmor ofta mycket vida nertill varslar om ett kommande allvarigare mode. De höga kragarna, som allt mera slagit igenom hava påkallats för att dölja de icke alltid vackra nackar, som blottas genom shinglingen. Det manliga inslaget i kvinnodräkten, väst och rock, har försvunnit.

Elsa Hagman.



Hedendomen är en suck, judendomen är en förväntan, kristendomen är först och främst en tacksägelse.
W. E. Channing.

Låt bönen vara nyckeln om morgonen och låset om kvällen.
M. Henry.

Litet filosofi bortför oss från religionen, mycket filosofi återför oss till henne.
F. Baco.



Förälskelsens problem.

En psykologisk förklaring.

— Var och en vet hur det går till att bli kär. Sättet har helt säkert varit detsamma i tusentals år, skriver en fransk psykolog M. Lucian Cary i en tidningsartikel, som vi tillåta oss att i sammandrag återgiva.

En vanlig förståndig man möter en vanlig förståndig kvinna. Efter några dagar är han ohjälpligt fång- en i illusionen, att hon är en enastående och underbar varelse, enkom skapad för hans lycka. Hon å sin sida är fången i samma illusion med hänsyn till honom.

De kunna numera känna lycka och tillfredsställelse endast i varandras närhet. Skilda åt, går all deras diktan och traktan ut på att återknyta den avbrutna personliga kontakten medels dagliga brev och telefonsamtal. Deras tankar kretsar oavlatligen kring "den andre", vilken framstår som livets allt annat överskyggande intresse.

Vi äro, fortsätter M. Cary, så vana vid att se denna förryckthet hos människor, vilka äro fullt normala, att vi icke fästa någon uppmärksamhet vid saken, såvida vi icke hysa särskilt intresse för den ena eller andra parten. Ibland händer det, att vi, häpnande, fråga oss själva: Men vad i alla världen ser han hos henne? Och med ett leende ge vi svaret: Aek, han är förälskad!

Men det inre händelseförloppet? Vad har försiggått med två människor, som upptäckta, att de älska varandra?

Den moderna vetenskapen är i stånd att besvara frågan. Vad som hänt är, enligt modern biologisk psykologi, att var och en av dem i den andra parten igenkännt sitt kärleksideal.

Påståendet kräver en närmare förklaring. Vad är ett kärleksideal? Det är en mental bild, en tankebild av den människa man skulle kunna älska.

Låt oss antaga, säger M. Cary, att ni är en ung flicka (samma förhållanden gälla naturligtvis också för en ung man). Ni vet, att det är

vissa manliga egenskaper ni beundrar, men ni har icke lika klart för er, att ni har vissa "tycken" i fråga om män.

En flicka föredrager i allmänhet en ståtlig man framför en obetydlig, en vacker man framför en ful, en stark man framför en bräcklig. Där emot betyder det i regel ingenting för henne, om han har blåa ögon eller bruna, om han är mörk eller blond.

I annat fall måste man räkna med att hon har "tycke" i den ena eller andra riktningen. Sådana tycken kunna vara lika besynnerliga som starka. Det finns kvinnor, som faktiskt känna sig mera dragna till fula män än till vackra, mera till män som misslyckas i livet än till dem som lyckas. Men i allmänhet äro de icke själva medvetna om denna sin läggning.

Återkalla i minnet de män, till vilka ni känt er dragen. Gör det utan ansträngning. Leta icke efter dem. Förhåll er passiv — vänta! Ni skall se bilden av den man ni först kände er dragen till eller älskade, träda fram för er inre blick, och sedan den andre och den tredje, alla som ni känt sympati för. Tänk efter vad det är hos dem, som särskilt tilltalat och attraherat er. Om ni är fullt uppriktigt mot er själv, skall ni på detta sätt få fram en, högst två manliga typer, som slagit an på er. Är det två, så är den ena vanligen ljus, den andre mörk — det är hela skillnaden.

Denna särskilda typ är just ert kärleksideal.

Som i inledningen nämndes består förälskelsen i att två personer identifiera varandra med sitt kärleksideal. Utan att så sker kan djup och verklig kärlek icke uppstå. En kvinna kan icke förälska sig i en man, om än förmögen, ståtlig, begåvad, ridderslig, ifall han icke motsvarar det kärleksideal hon bär inom sig.

Å andra sidan löper hon alltid risken att identifiera en ovärdig man

med sitt kärleksideal och att förälska sig i honom.

Detta är vad som händer vid mesallianser, vid de tragiska, hela livet ruinerande misstag som så många människor begå i sitt kärleksliv.

En människa är emellertid icke på nåd och onåd utlämnad till denna process.

Så snart man känner sig starkt dragen till en person, bör man ha i minne att krafter trätt i verksamhet, vilka det är farligt att utan vidare ge fritt spel. Stanna, innan det är försent, och betrakta kritiskt och i verklighetens kalla ljus både den person det gäller och er egen känsla. Om ni båda äro fria och han en man, som ni med rätta kan beundra och önska till livsledsagare, då är ni lyckliga. Låt i så fall er känsla fritt utveckla sig.

Men finns det band, vilkas slitande måste medföra lidanden för andra, eller om den man ni känner er dragen till, icke håller måttet inför en lugn och sansad prövning, så kväv er känsla! Denna kraft finnes hos varje sund, av självkontroll mäktig natur.

Vad är det som sker, när kärleken döer? Det är alldeles samma process som vid förälskelsen, fastän den försiggår i omvänd ordning. Man upphör helt enkelt att identifiera den andre med sitt kärleksideal. Han eller hon är icke den man "drömt sig". Sambandet är brutet och förälskelsen slut!

Ibland är detta handlingssätt berättigat, ibland och ofta har det sin rot i flyktighet och tröshet.

Trofasthet är i regel tecken på en stark och pålitlig karaktär men en sjuklig avart därav återfinnes hos svaga naturer. Man ser t. ex. män älska ovärdiga, karaktärlösa kvinnor som bedraga och utplundra dem, och kvinnor som älska män vilka försumma och tyrannisera dem eller vilka äro lastbara och brottsliga.

Varje människa bär inom sig ett kärleksmönster efter vilket hon lyckligt eller olyckligt utformar sitt kärleksliv. Hon kan vara måttfull eller översvallande hängiven, hon kan var god eller grym, självisk eller uppförande, ödmjuk eller tyrannisk. Människor med motgång i kärlekslivet ha anledning att revidera sitt kärleksmönster.

När kärleken är så svår att bevara och när den kan föranleda så ödesdigra misstag och påföra människan så svåra lidanden — varför då icke avstå från den? frågar M. Cary slutligen.

Utän kärleken, svarar han, skulle människan icke komma i besittning av de krafter vilka äga förmåga att lyfta henne till de höjder, som det är hennes bestämmelse att nå. Utän denna mäktiga känsla blir hon icke en hel personlighet.

Arla Mjolk

Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

för att roa och underhålla sin fästman.

Och eftersom Poppy var i besittning av den nästan oförklarliga magnetism, som är en av de starkaste makter i världen, kröntes hennes bemödanden med utomordentlig framgång.

Först då Kitty till svar på allmän begäran tog fram sin gitarr och sjöng några vackra gamla ballader med sin behagliga röst, irrade Cheynes ögon över till den lilla gruppen, där hon var medelpunkten, med någonting liknande längtan.

— Vad var det för en sång? frågade Lassen, då sängerskan slog ett par slutaackorder på gitaren.

— Den sista? Det ska vara den sång, som Rizzio sjöng för Maria av Skottland, just innan han blev mördad. — "Rizzios Klagan" kallas den. Hon lade gitaren på fönsterposten, under det hon talade.

Poppy vände sig till Owen med uttråkad min.

— Jag visste inte, att fröken Romney hade några sällskapstalanger, sade hon.

— Så förtjusande fröken Romney

sjunger, sade han. Och det är något så särskilt gripande över hennes ovanliga små sånger.

Poppy lyfte upp sin ena smala fot och betraktade sin perlprydda sko med stort intresse.

— Owen — hennes röst var smekande ljuv och mild — beundrar du fröken Romney så mycket? Jag försäkrar — hon lyfte sina blå ögon mot hans — att snart börjar jag bli svartsjuk.

— Var nu inte dum! Hans ansikte ljusnade inför blicken från hennes havsblå ögon. Du behöver inte vara svartsjuk på någon. Men, Poppy, — han tvekade ett ögonblick men fortsatte sedan hastigt — kan du inte bestämma bröllopsdagen? Du har ingen idé om, hur svårt det är för mig att vänta så här. Ni flickor vet inte — det är mycket bra för er att vara fria och få roa er så mycket ni vill, i det medvetandet att ni kan gifta er, precis när ni behagar, men vi karlar är olika. Det är orätt mot oss att låta oss vänta; det — å, jag kan inte förklara det för dig, om du inte förstår, vad jag menar, men jag önskar av hela mitt

hjärta, att du ville göra ett slut på vår förloving och gifta dig med mig.

Poppy blev blek som alltid inför en djupare känsla.

— Jag tror jag förstår, vad du menar, sade hon lugnt, fast det, som du säger, är olika med oss. Jag skulle gärna fortsätta med att vara förlovad under åratall — somliga flickor är sådana, ser du, Owen. Men det är hårt mot dig, och jag — jag ska gifta mig med dig inom ett år. Duger det?

— Ja, om du menar allvar. Han lade smickrande sin hand över hennes till tecken på sin tacksamhet för hennes offer. Jag ska ta fasta på ditt löfte, Poppy.

NIONDE KAPITLET.

Under två eller tre veckor förlöt livet lugnt och angenämt för gästerna i den lilla ökenstaden. Från morgon till kväll var man ute på muntra picknicker, långa utflykter inåt öken eller besök i Kairo, då man dinedade eller lunchade hos Shepherds. En gång tillbragtes natten i staden

efter en afton på operan, där man gav Massenets Manon. En tilltänkt resa uppför Nilen hade hittills blivit uppskjuten, ty dagarna voro redan så fulla av nöje och intresse, att inte en gång utsikten att få se Konungadalen eller det underbara templet i Karnak visade sig tillräckligt lockande för att kunna förmå det glada lilla sällskapet att bryta upp från Al-Hayat.

En morgon tillkännagav Celia vid frukosten, att hon fått en inbjudning för dem alla till en maskeradbal i Tewfik Hotel en kväll under den nästkommande veckan.

— Vi måste gå allihop, om vi bara kan krasa ihop några plagg, som vi kan uppträda i. Vi voro med på en sådan tillställning före jul och hade alldeles förtjusande. Kitty, du är förstas livad för saken? Och Poppy — och du, Grant, och herr Cheyne — hon såg sig om runt bordet, medan hon talade — och Gordon kommer, och doktor Lassen blir säkert bjuden — å, vi får säkert förfärligt roligt. Herrarna kan naturligtvis gå i vanlig sällskapsdräkt, om de vill.

men flickorna måste skaffa sig någon sorts maskeradkostym.

— Jag tror, att jag har någonting som kan duga, sade Poppy likgiltigt. Jag har tagit med mig ett slags maskeradkostym. Fröken Romney, vad tänker ni ha? Någonting i den drottningliga stilen skulle passa er, antar jag.

— Jag har ingenting med mig, sade Kitty med saknad i rösten. Hemma har jag en eller ett par dräkter, som skulle passat. Vi hade en ståtlig bal på Magnolia, inte sant? För en gångs skull tilltalade hon Cheyne på sitt gamla naturliga vänliga sätt. Å, naturligtvis visade inte befälet sig. Men det var just sedan vi lämnat Port Said, och vi hade flugit i land där och köpt allt passande tyg vi kunde få tag i för att kunna få ihop våra kostymer.

— Jag kommer mycket väl ihåg er dräkt, sade Cheyne, som kände en oersonlig glädje över den hjärtliga tonen. Ni var ju Britannia? Med treudd och hjälm och hela utstyrseln?

(Forts.).



Johnson & Carlson
Kopparslagerfirma.

Husargatan 24. Tel. 4111.
Alla slags Kopparslagerarbeten verkställas. Förteckningar utföras dagligen med kemiskt rent tenn, allt till lägsta priser.

Pröva ett par

Kembels Skodon

och Ni har funnit den sko Ni länge önskat.
Bekvämt, elegant och hållbart både i form och styrka.
Största urval! Lägsta priser!
hos

Hedströms
10 Södra Larmgatan 10.

BREVLÅDA.

A. H. Ni säger det verkligen med blommor. Vårt tack.
Ludmilla. Inte så illa! Kanske. S. L.—H. Var god meddela Eder adress. Honorar skall sändas.
Junker Erik. Nej, bättre måste ni kväda!
J. B., L. G. Icke tänkbart.
R. B., Washington. Elise L. New-York. Vår juldagshälsning!

Approp till stadens husmödrar.

Stadens arbetsförmedling har nu god tillgång på vana tvätt- och rengöringsarbetare och uppmanas de husmödrar, som behöva sådana, att snarast möjligt inkomma med sina order.

Göteborg den 11 December 1925.
Göteborgs Arbetsförmedlingsanstalt.

Ni kan prenumerera på **Kvinnornas Tidning**

genom att ringa till Expeditionen 18070.

Vi hämta prenumerationsavgiften någon gång fram i januari.

A. J. Ahlbergs
Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 125-126. Tel. 4896.
Rekommenderas.

KAFFE
härliga aromrika blandningar. Alla kvaliteter. Köpes fördelaktigast i **Göteborgs Kaffehandel**
Östra Hamngatan 39. Telefon 2074.
Filial: Bazar Alliance, Butik No 95.

G. OLSSON
Frukt & Grönsaksaffär, V. Hamngatan 23, Göteborg. Telef.: Butiken 9917. Bostaden 20725.

P. OLSSON
Slakteriaffär
Tel 3108. SALUHALLEN 1 Tel. 3108.
REKOMMENDERAS.

C. A. STRÖMBOM
Lilla Korsgatan 2
GÖTEBORG Grundad 1862
Telefon 868, 17242.

Försäljer i parti och minut
Smör, Ost, Margarin och Ägg.
Vid Fiskinköp
Kom ihåg
A. SVENSSONS FISKHALL
Grönsakstorget 2. Tel. 5438, 5436.
Filialen Tel. 15324.